

Standaard

Platycercus, Rosella's.

© Piet Ooijen

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave voorjaar 2008-2024

INDEX

Inhoud

INDEX.....	2	Het tekeningspatroon	16	Pastel aqua	31
VOORWOORD 2008	4	Kleurstandaard Strogele rosella man en pop:	17	Fallow aqua.....	33
VOORWOORD HERZIENING 2013	4	Wildkleur:.....	17	SL ino aqua	33
VOORWOORD HERZIENING 2015	4	Adelaide rosella	19	Turquoise.....	34
AANPASSING 2017-2018	4	Algemene Informatie:	19	Cinnamon turquoise	34
Algemene opmerkingen bij het genus <i>Platycercus</i>	5	De ondersoorten:.....	19	Pastel turquoise.....	34
In deze standaard zijn de volgende soorten opgenomen:5		Erfelijkheid en veerstructuur:.....	19	Fallow turquoise	35
Voorkomende mutaties:	5	Fysieke standaard:	19	SL ino turquoise	35
Autosomaal en recessief verervende mutaties:	6	Het tekeningspatroon:	20	Pracht rosella	36
Autosomaal en dominantverervende mutaties.....	6	Kleurstandaard Adelaide rosella, man en pop. :.....	21	Algemene Informatie:.....	36
VERERVING EN VEDERSTRUCTUUR	7	Wildkleur:.....	21	De ondersoorten:	36
Vererving. Autosomaal recessief.....	8	Pennant rosella	23	Erfelijkheid en veerstructuur:	37
Mutatiecombinaties:.....	9	Algemene Informatie:	23	Fysieke standaard:.....	37
De volgende combinaties zijn wel aanvaard:.....	9	De ondersoorten:.....	23	Het tekeningspatroon.....	38
Erfelijkheid en vederstructuur:.....	10	Fysieke standaard:	24	Kleurstandaard Pracht rosella man en pop.:.....	39
Primaire mutaties:.....	10	Het tekeningspatroon:	24	Wildkleur.	39
Geelbuik rosella	11	Kleurstandaard Pennant rosella man en pop. :	25	Cinnamon.....	39
De ondersoorten:	11	Wildkleur.....	25	Pastel.....	39
Erfelijkheid en veerstructuur:	11	Cinnamon.....	25	SL ino.....	39
Fysieke standaard:.....	11	Blauw.....	25	Kleurstandaard Pracht rosella man en pop:.....	42
Het tekeningspatroon:.....	12	Kleurstandaard Pennant rosella man en pop.:	27	Opaline.....	42
Geelbuik rosella man en pop.	13	Pastel.....	27	Opaline cinnamon	42
Wildkleur.....	13	Fallow (bronzefallow).....	27	Opaline pastel.....	42
Strogele rosella (<i>Platycercus flaveolus</i>).....	14	SL Ino.....	27	Opaline SL Ino.....	42
Algemene Informatie:.....	15	Kleurstandaard Pennant rosella man en pop. :	29	Blauwwang rosella	45
De ondersoorten:	15	Pastel blauw	29	Algemene Informatie:.....	45
Erfelijkheid en veerstructuur:	15	Cinnamon blauw.....	29	De ondersoorten:	45
Fysieke standaard:.....	15	SL Ino blauw.....	29	Erfelijkheid en veerstructuur:	45
		Kleurstandaard Pennant rosella: beide geslachten	31	Fysieke standaard:.....	45
		Aqua	31	Het tekeningspatroon:.....	45
		Cinnamon aqua	31	Kleurstandaard Blauwwang rosella man en pop:.....	47

Wildkleur.....	47	Stanley rosella man en pop.....	63
Bleekkop rosella	49	Opaline.....	63
Algemene Informatie:.....	49	Opaline cinnamon.....	63
De ondersoorten:.....	49	Pastel Blauw.....	63
Erfelijkheid en veerstructuur:.....	49	Wildkleur met rode omzoming.....	63
Fysieke standaard:.....	49	Herkeningsbeschrijving van de mutaties	66
Het tekeningspatroon:.....	50		
Kleurstandaard Bleekkop rosella man en pop.:.....	51		
Wildkleur.....	51		
Cinnamon.....	51		
Pastel.....	51		
Dominant bont:.....	53		
Browns rosella	54		
Algemene Informatie:.....	54		
De ondersoorten:.....	54		
Erfelijkheid en veerstructuur:.....	54		
Fysieke standaard:.....	54		
Het tekeningspatroon:.....	55		
Kleurstandaard Browns rosella man en pop.:.....	56		
Wildkleur:.....	56		
Stanley rosella	58		
Algemene Informatie:.....	58		
De ondersoorten:.....	58		
Erfelijkheid en veerstructuur:.....	58		
Fysieke standaard:.....	59		
Het tekeningspatroon:.....	59		
Kleurstandaard Stanley rosella man en pop.	60		
Wildkleur met groene omzoming.....	60		
Cinnamon.....	60		
Pastel.....	60		
Blauw.....	60		

[Terug naar index](#)

VOORWOORD 2008

Met het uitbrengen van de standaard Platycercus, de Rosella's, maakt de Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten een begin met het volledig herzien van de standardeisen "Overige Australische parkieten". De beschrijvingen in de vorige standaard "Overige Australische parkieten" dateren van 1992 en zijn in de afgelopen 15 jaar sterk verouderd. In deze nieuwe standaard Platycercus zijn de ontwikkelingen, die het genus als gevolg van verregaande domesticatie heeft ondergaan, vastgelegd en vertaald naar de liefhebbers en keurmeesters toe met bruikbare kleuromschrijvingen. De Keurmeestervereniging Tropische Vogels en Parkieten heeft besloten ook de standaard Platycercus uit te brengen in de tabelvorm, die inmiddels in meerdere standardeisen is gebruikt en het voor de kwekers en liefhebbers mogelijk maakt om op een simpele wijze kleurslagen te vergelijken.

Bij het opstellen van deze nieuwe standaard is een eerste start gemaakt door de PSC (Parkieten Speciaal Club) van de N.B.v.V onder aansturing van J. de Nijs. In het voorjaar van 2008 heeft een werkgroep bestaande uit het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische Vogels en Parkieten en de keurmeesters P. Onderdelinden, M.C. Steenbakkers en P.T. Verhijde op basis van de verkregen aantekeningen, de standaard uitgebreid en gecompliceerder. Het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische Vogels en Parkieten dankt deze heren dan ook voor de prettige samenwerking. Wanneer u als kweker en/of als keurmeester een nieuwe mutatie of nieuwe mutatiecombinatie ontdekt, verdient het de aanbeveling dit te melden bij het bestuur van de KMV Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V. Zodra het dan mogelijk is zal deze nieuwe ontwikkeling worden opgenomen in de huidige standaard.

Nijmegen, 5 mei 2008.

VOORWOORD HERZIENING 2013

De standaard is opgesteld met als basis de standaard van onze Nederlandse collega's. Deze standaard was al vrij goed uitgebreid, maar door de snelle evolutie bij de mutaties vonden wij het raadzaam om deze al aan te passen. Om een zo breed mogelijk draagvlak te creëren is besloten om met andere federatie's samen te werken KBOF-AOB-Parkieten Federatie – ANBvV en de NBvV Alle bonden Federaties hartelijk dank. Het is de bedoeling dat, na het nalezen en eventueel aanpassen van deze geschreven tekst, deze gebruikt gaat worden door onze keurmeesters. Vandaar dat we alle keurders werkgroepen deze tekst hebben gegeven om te bespreken. Het is ook de bedoeling dat deze standaard levend blijft. Dus als er nieuwe ontwikkelingen zijn, zouden we die graag bespreken en deze bij voegen. Ik wil al de mensen, keurders en kwekers, die aan deze standaard hebben mee gewerkt, hartelijk danken voor hun bijdrage.

VOORWOORD HERZIENING 2015

Standaard is aangepast aan NBvV matrix vorm.
De benamingen van Ino zijn respectievelijk aangepast naar SL ino voor de geslachtsgebonden verervende mutant en naar NLS ino voor de autosomaal recessief verervende mutant. De benaming Pastel is aangevuld met Dilute analoog wat bij de parkietsoorten voor de autosomaal recessief verervende pastel mutanten gebruikelijk is. De aanvullingen en wijzigingen t.o.v. de standaard 2008 en 2013 zijn in het pdf bestand met een rode kleur te herkennen.
Tenslotte hoopt de TC&T/P van de N.B.v.V. dat deze standaard positief mag werken op de ontwikkelingen bij de Rosella's

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers
Copyright by NBvV,
Alle rechten voorbehouden Uitgave: mei 2015.

AANPASSING 2017-2020

Standaard omgezet naar landscape zodat e.a. beter leesbaar is op tablets.
Hyperlinks aangebracht, index aangepast.

Ringmaten verwijderd met verwijzing naar de vogelindex website NBvV

Utrecht, voorjaar 2020

HERZIENING 2023-2024

Wangkleur van de SL ino Stanley rosella aangepast
Enkele taalfouten eruit gehaald.

Utrecht zomer 2023

[Terug naar index](#)

Algemene opmerkingen bij het genus *Platycercus*.

Het gehele genus *Platycercus*, de Rosella's, kenmerkt zich door wangvlekken, schubtekening op de vleugels, diepzwarte schoudervlekken en een afgeronde staartvorm. Met de Rosella's wordt veelvuldig gekweekt en is het begrijpelijk dat juist bij deze groep afwijkingen in kleurdiepte, tekening en grootte zullen optreden. De keuring van deze groep is dan ook méér dan louter een conditiekeuring. Bij deze soorten zullen de grotere kwaliteitsverschillen méér optreden dan bij de soorten die hoofdzakelijk op conditie worden gekeurd en nog dichter bij de wildkleur staan.

In deze standaard zijn de volgende soorten opgenomen:

- 1) Geelbuik rosella. *Platycercus caledonicus*.
- 2) Strogele Rosella. *Platycercus elegans flaveolus*.
- 3) Adelaide rosella. *Platycercus elegans adelaide*
- 4) Pennant Rosella. *Platycercus elegans elegans*
waarvan in de standaard de gedomesticeerde selectievorm wordt beschreven.
- 5) Pracht rosella. *Platycercus eximius eximius*
waarvan in de standaard de gedomesticeerde selectievorm wordt beschreven.
- 6) Blauwwang rosella. *Platycercus adscitus adscitus*
- 7) Bleekkop rosella. *Platycercus adscitus palliceps*
- 8) Browns rosella. *Platycercus venustus*.
- 9) Stanley rosella. *Platycercus icterotis icterotis*.

Voorkomende mutaties:

Geslachtsgebonden en recessief verervende mutaties:

	Cinna- mon.	SL Ino.	Opaline.
Geelbuik rosella.	X	X	
Strogele Rosella.		X	
Adelaide rosella.	X	X	
Pennant Rosella.	X	X	
Pracht rosella.	X	X	X
Blauwwang rosella			
Bleekkop rosella.	X	X	X
Browns rosella.			
Stanley rosella.	X	X	X

Geslachtsgebonden en dominant verervende mutaties:

Bij de Rosella's komen tot op heden geen geslachtsgebonden en dominant verervende mutaties voor.

[Terug naar index](#)

Autosomaal en recessief verervende mutaties:

	Pastel/ *Dilute*	Melanis- ticq	NSL ino.	Aqua.	Turquoise.	Blau w.	Fallow.	Bronze fallow.
Geelbuik rosella.	X*					1		
Strogele Rosella.								
Adelaide rosella.			X					
Pennant Rosella.	X			X**	X**	X**	X	
Pracht rosella.	X	X				X		
Blauwwang rosella								
Bleekkop rosella.	X					X		
Browns rosella.								
Stanley rosella.	X		X		X**	X**		X

* Hoewel het bestaan van de mutatie (nagenoeg) vaststaat, is deze nog niet opgenomen in de standaard, omdat de kweek ervan bij de Nederlandse kwekers nog in een experimenteel stadium verkeert.

** De Blauw-, turquoise- en aqua mutatie vormen een meervoudige mutatiereeks.

*** De *dilute* verschijningsvorm is een selectie van uit de pastelmutatie, de kweekresultaten zullen uitslag moeten geven of het twee mutanten zijn of een selectieve vorm van pastel.

Autosomaal en dominantverervende mutaties.

	Bont.	Donkerfactor.
Geelbuik rosella.	X	
Strogele Rosella.	X	
Adelaide rosella.		
Pennant Rosella.	X	
Pracht rosella.	X	
Blauwwang rosella		
Bleekkop rosella.	X	
Browns rosella.		
Stanley rosella.		X

[Terug naar index](#)

VERERVING EN VEDERSTRUCTUUR

SL ino

Bij rosella's bestaan er twee vormen van ino. De ene is de geslachtsgebonden ino of SL (sex linked) ino en de andere de autosomaal recessief (AR) verervende ino mutatie. Bij beide ino vormen ontbreekt de eumelanine maar de oorzaak daarvan is verschillend.

Bij de SL ino speelt tyrosinase positief (TYR-pos) een rol (het enzym tyrosinase zet het proces in gang dat de eumelanine korrels hun zwarte kleur moet geven). De tyrosinase activiteit is niet aangetast. Integendeel, er is zelfs een hogere tyrosinase activiteit vastgesteld dan bij de wildvorm. Maar de gevormde melanosomale matrixen zijn te klein en te misvormd zodat de tyrosinase activiteit geen effect heeft. De donkere kleurstof (eumelanine) is met het blote oog niet zichtbaar, maar onder een elektronenmicroscopie is dit wel zichtbaar.

De pigmentcellen zijn wel gekleurd maar hebben geen invloed meer.

De aanwezigheid, heel minieme, onderontwikkelde, maar zwartgekleurde eumelanine korrels zorgen voor een waas die in de groene veervelden nog heel lichtgroen (bij SL ino groen grijsparkiet bijvoorbeeld), in de blauwe veervelden nog heel lichtblauw (bij SL ino groen *A. roseicollis*) en in de zwarte veervelden nog heel lichtgrijs aanwezig is.

De eumelanine is verwijderd zowel in de veren, poten, ogen als nagels. Bij deze mutatie zijn de poten en nagels altijd volledig opgebleekt. De gele of rode veervelden die enkel psittacine bevatten worden niet aangetast.

Vererving: Geslachtsgebonden recessief.

NSL ino

Bij NSL ino speelt tyrosinase negatief (TYR-neg) een rol. Hierbij komt bij de aanmaak van eumelanine de pigment synthese nauwelijks of niet op gang. Het proces om korrels te kleuren werkt niet en daardoor worden kleurloze matrixen afgezet. We krijgen kleurloze eumelanine korrels. Er zijn samengevat wel normaal gevormde pigmentcellen aanwezig maar deze zijn niet gekleurd. Deze ino mutatie zorgt ervoor dat de groene veren geel kleuren en de blauwe veren wit.

NSL ino is een vorm van albinisme waarbij ook de aanmaak van eumelanine in de ogen en nagels is verhinderd. De ogen zijn rood en de nagels hooinkleurig. De veervelden die geel of rood van kleur zijn en enkel uit psittacine bestaan worden niet aangetast.

Vererving: Autosomaal recessief.

Fallow:

Bij Psittaciformes zijn er verschillende fallow vormen. Kenmerkend voor de diverse vormen is dat de vogels een bepaalde eumelanine reductie in de veren hebben, ze een oogkleur hebben die varieert van helderrood tot wijnrood en autosomaal recessief vererven.

De bestaande fallow vormen worden onderverdeeld als volgt:

Bronze fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar bruin. De oogkleur is wijnrood;

Pale fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar lichtbruin. De oogkleur is helderrood;

Dun fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar grijsbruin. De oogkleur is helderrood zonder duidelijke iris;

Bronze fallow is een allele van NSL ino. Als bronzefallow vogels gepaard worden met NSL ino vogels dan komen hieruit geen wildkleur vogels die split zijn voor bronze fallow en NSL ino, maar vogels die allemaal een tussenkleur hebben.

In afwachting van bijkomende testresultaten wordt (voorlopig) fallow gebruikt zonder verdere specificering.

Vererving: Autosomaal recessief.

Pastel:

Pastel is een mutatie waarbij het eumelanine voor +/- 50% vermindert. Tast soms ook de kleur van de poten en nagels aan (opgebleekt). De kleur van de ogen blijft ongewijzigd in vergelijking met de wildvorm. De veervelden die geel of rood van kleur zijn en enkel uit psittacine bestaan worden niet aangetast.

Pastel is een allele van het *albino*-locus. Combinaties met NSL ino geven een tussenvorm (Pastellino).

Vererving: Autosomaal recessief.

De vraag is of het wel om een pastel gaat? Het kan ook een grijsvleugel zijn.

Zoals bij dilute kan het een dilute mutatie zijn (dilute, blank vleugel, grijsvleugel zijn recessieve allelen van het *dilute*-locus).

Dilute:

Dilute is een mutatie waarbij het eumelanine voor tachtig á negentig procent verdwijnt. De groene veervelden worden geel van kleur met een lichtgroene waas en de blauwe veervelden wit van kleur met een lichtblauwe waas.

Vererving: Autosomaal recessief.

Als men stelt dat deze mutatie bij de rosella's zeer waarschijnlijk een selectie is uit pastel dan kan het niet gaan om een mutatie maar om een selectievorm die er uitziet als dilute. In dat geval wordt dilute tussen * * tekens geplaatst.

[Terug naar index](#)

Cinnamon:

Cinnamon is een mutatie waarbij, in tegenstelling tot de wildvorm, geen zwarte maar bruine eumelanine gevormd wordt.

Vererving: Geslachtsgebonden recessief.

Dominant bont:

Deze bont vorm is opvallend vlekkerig. De vlekken variëren van enkele bonte veertjes tot een volledige eumelanine reductie.

Het moost zijn vogels met een symmetrisch verspreid bontpatroon, in een verhouding van 40:60.

Er is geen duidelijk zichtbaar verschil tussen enkel- en dubbelfactorig bonte vogels.

Vererving: Autosomaal dominant.

Saddleback:

Deze mutatie komt voor bij de grasparkieten.

Bij deze vogels is er geen eumelanine in de nek en de mantel. De vleugeltekening is normaal. In de groenreeks wordt deze geelrug of geelmantel en in de blauwreeks witrug of witmantel genoemd.

Vererving: Autosomaal recessief.

Er zijn kwekers van Pracht rosella 's die de reductie van de zwarte kern in de nek en de mantel hebben doorgezet en vogels hebben bekomen met een volledig geel rugdek. Deze wordt ook wel clearback genoemd. Op termijn zal blijken of deze selectievorm erfelijk is.

Blauw:

Deze mutatie veroorzaakt een volledige reductie van het psittacine (complete psittacine reduction - CPR) uit de bevedering. Groene veren kleuren blauw en rode wit.

Vererving: Autosomaal recessief.

Aqua:

Bij aqua vogels is het aanwezige psittacine voor ongeveer de helft verdwenen (partial psittacine reduction - PPR mutant) over het volledige verenkleed. Er is een gelijkmatige psittacine reductie.

Groene veren kleuren eerder zeegroen en rode flets oranje. De kleur van de ogen, poten of nagels wordt niet aangetast.

Aqua is een allele van het *b/auw*-locus.

Vererving. Autosomaal recessief.

Turquoise:

Bij turquoise vogels is, zoals bij de aqua vogels, het aanwezige psittacine gedeeltelijk verdwenen (partial psittacine reduction - PPR mutant). De psittacine reductie is, in tegenstelling tot de aqua mutatie, in het verenkleed variabel. Bij de *roseicollis turquoise* bijvoorbeeld hebben we een reductie van 90% van het aanwezige psittacine op het lichaam en ongeveer 60% reductie van het psittacine op het vleugeldek.

De kleur van de ogen, poten of nagels wordt niet aangetast.

Turquoise is een allele van het *blauw*-locus.

Vererving. Autosomaal recessief.

Dark factor – donkerfactor:

De donkerfactor veroorzaakt een wijziging in de vederstructuur. De breedte van de sponszone van de baard van de veren verandert. Er ontstaat een ander 'blauw' licht in de sponszone van de veren. Ook het eumelanine in de kern van de baard van de veren kan meer invloed uitoefenen op het totaalbeeld van de veren. Er gaat iets donkerder gekleurd blauw licht door de cortex van de baard (bevat geel psittacine) van de veren, waardoor het uiterlijk niet groen maar donkergroen wordt. Wanneer de donkerfactor dubbel aanwezig is dan wordt de sponszone van de veren nog smaller wat het effect nog versterkt en het uiterlijk olijfgroen wordt.

De donkerfactor maakt echter de kleur van de poten of de nagels niet donkerder.

Vererving: Autosomaal incomplete dominant

Violet:

Door de violetmutatie ondergaat de sponszone van de veren een wijziging. Er worden geen blauwe lichtstralen ontwikkeld maar violette lichtstralen. De groene veren kleuren violetachtig groen en de blauwe veren violet.

Er is een uiterlijk verschil tussen vogels met een violetfactor en vogels met twee violetfactoren.

De violetfactor is herkenbaar als een donkerfactor en met een of twee violetfactoren gecombineerd wordt.

Vererving: Autosomaal incomplete dominant.

Opaline:

Opaline is een mutatie die zorgt voor een herschikking van de verschillende kleurpigmenten. Hierdoor ontstaan volledig nieuwe kleurvelden in de bevedering. Op bepaalde plaatsen verschijnt psittacine of eumelanine, waar in de wildvorm respectievelijk geen psittacine of eumelanine zit.

Vererving: Geslachtsgebonden recessief.

[Terug naar index](#)

Mutatiecombinaties:

Over de mutatiecombinaties zijn internationaal de volgende afspraken gemaakt:

- De volgende combinaties in een vogel zijn niet aanvaard:
 - Combinaties van een of meer eumelanine mutaties;
 - Combinaties van een of meer psittacine mutaties;
 - Combinaties van mutaties van de vederstructuur die de herkenbaarheid in het gedrang brengen. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer violet gecombineerd wordt met twee donkerfactoren;
 - Combinaties van allelen van hetzelfde gen. Bijvoorbeeld de combinatie van NSL ino met pastel.

De volgende combinaties zijn wel aanvaard:

- Combinaties van eumelanine mutaties met psittacine mutaties, zoals de combinaties van NSL ino, SL ino, pastel, cinnamon of dominant bont met blauw, aqua of turquoise;
- Combinaties van mutaties van de vederstructuur met eumelanine- en of psittacine mutaties als deze de herkenbaarheid niet in het gedrang brengen. Om deze reden is de combinatie van misty met de donkerfactor niet gewenst.

[Terug naar index](#)

Erfelijkheid en vederstructuur:

Bij de rosella's zijn de volgende kleurstoffen aanwezig:

- a. Eumelanine
- b. Psittacine (van geel tot rood)

De veren zijn van het structurele type. De structuur van de veer zorgt ervoor dat het blauwe licht weerkaatst wordt.

Men spreekt dan van "structureel blauw".

Primaire mutaties:

Bij de rosella's hebben zich al een groot aantal mutaties voorgedaan.

Hierbij een overzicht van de meest voorkomende primaire mutaties:

Mutatie	Manier van vererven	Genetische formule
Eumelanine mutaties		
SL ino	Geslachtsgebonden recessief	Ino
NSL ino	Autosomaal recessief	a
Fallow • Bronze fallow (allele van NSL ino) - Pale fallow • Dun fallow	Autosomaal recessief	A ^{bz}
Cinnamon	Geslachtsgebonden recessief	cin
Pastel	Autosomaal recessief	a ^{pa}
Dilute	Autosomaal recessief	dil
Dominant bont	Dominant	Pi
Saddleback	Autosomaal recessief	sa
Psittacine mutaties		
Blauw	Autosomaal recessief	bl
Aqua	Autosomaal recessief	bl ^{aq}
Turquoise	Autosomaal recessief	bl ^{tq}
Mutaties van de vederstructuur		
Dark factor - donkerfactor	Autosomaal incomplete Dominant	D
Violet	Autosomaal incomplete Dominant	V
Mutatie die zorgt voor een herschikking van de kleurpigmenten		
Opaline	Geslachtsgebonden recessief	op

[Terug naar index](#)

Geelbuik rosella.

(*Platycercus Caledonicus*)

Algemene Informatie

Verspreidingsgebied: De Geelbuik rosella komt alleen voor op Tasmanie en wordt ook wel de Groene Rosella genoemd, dit komt door zijn groene omzoming in het vleugel- en rugdek. In de natuur zit er wel enige variatie in kleur tussen de groenere vogels uit de regenwouden aan de westkust en de wat gelere vogels aan de drogere oostkust. De groenere vogels lijken ook wat lossier in de bevedering te zitten. Ze komen op geheel Tasmanie voor, in allerlei biotopen. Geelbuik rosella is hoofdzakelijk een zaadeter van allerlei graszaden, daarnaast worden ook bessen, fruit, bloesems, nectar en insecten en hun larven gegeten. De pop legt 4-6 witte eieren, broedtijd 20 dagen, na 5 weken komen de jongen uit het nest en na 10 weken zijn ze zelfstandig, maar blijven dan nog wel een week of 5 bij de ouders, om dan niet meer terug te keren.

P.Caledonicus	Geelbuik rosella.
Duits:	Gelbbauchsittich.
Engels:	Yellow bellied Rosella, Green Rosella.
Frans:	Perruche á ventre jaune.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus:	Platte of brede staart.
Caledonicus:	Van Caledonië.

De ondersoorten:

Er komen van Geelbuik rosella geen ondersoorten voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voor zover bekend zijn er vier mutaties ontstaan bij de Geelbuik rosella. Dit zijn de Cinnamon en de **Dominant** bontmutatie. Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven. Wel is er een erkenningsbeschrijving opgesteld.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Geelbuik rosella man en pop zijn 36 á 37 cm lang gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte. De pop is smaller van model en heeft een iets smallere kop dan de man.

Model:

Een ideale Geelbuik rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur, bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen dezelfde soort de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitel geeft over het geslacht. De schedellijn dient naar de nek toe vloeiend te verlopen.

Houding:

De houding van de Geelbuik rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Brede, korte en vrij zware kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

[Terug naar index](#)

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de Geelbuik rosella zijn:

- Voorhoofdsband: De voorhoofdsband loopt vanaf de bovensnavel richting nek en van oog tot oog en is ongeveer 8 mm breed.
- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen iets onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek loopt van voren naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een diep blauwe kleur die naar achteren violet van kleur wordt en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van achterkop, nek en rug-, vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een smalle donkergroene omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle violetachtige buitenvlag.
- Onderstaart: Onderkant staart licht hemelsblauw, neigend naar violet, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen aan het uiteinde een witte top tonen. De overgang van de kleur van de pennen naar de witte top is gelijk, maar vormt wel een duidelijk kleurcontrast.

[Terug naar index](#)

Geelbuik rosella man en pop.

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur:	
Bovenschedel ,oorstreek:	Diep goudgeel.
Borst,buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren:	Eénkleurig en egaal diep goudgeel.
Onderrug en stuit:	Donker bronsgroen.
Bovenstaart dekveren:	Donker bronsgroen.
Snavel:	Licht grijs, ondersnavel grijs.
Poten:	
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Rood. Onder het oog loopt het rood door en is iets lichter van kleur.
Keel en wangen:	Violetblauw.
Oogring:	Smalle naakte ring.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een smalle donker groene omzoming. Richting mantel wordt de zwarte veerkern steeds uitgebreider, dit geeft de mantel een zeer donker uiterlijk.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet kleurige buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met blauwgrijze waas.
Overige staartpennen:	Violetblauw.
Onderstaart:	Hemelsblauw,neigend naar violet met witte top. Alle pennen zijn aan de basis zwart van kleur.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen:

Wildkleur:	<p><u>Algemeen:</u> De Geelbuik rosella is de grootste Rosella van het genus Rosella. Is qua bouw ook de meest forse en komt daarbij wat plomp over. We moeten dan ook bij de Geelbuik rosella een grote robuuste vogel eisen. De man is wat forser dan de pop. De pop heeft ook een iets smallere en kleinere kop, die niet zo afgeplat is dan bij de man. De Geelbuik rosella komt pas in het derde jaar volledig op kleur. Jonge Geelbuik rosella's zijn het eerste jaar bijna geheel dof groen, terwijl ook de tekening nog niet geheel aanwezig is en nog niet scherp is afgelijnd.</p> <p><u>Kleur:</u> De Geelbuik rosella heeft een diep goudgele lichaamskleur, met op de buik soms een iets oranje waas. Deze oranje waas is niet gewenst, maar dient vooralsnog met enige coulance beoordeeld te worden. Vogels zonder oranje waas genieten te allen tijde de voorkeur. Ook ziet men vaak nog een iets groene waas in de borst en buik. Ook dit is ongewenst, maar dient vooralsnog met enige soepelheid beoordeeld te worden, uiteraard geniet de egaalste diep goudgeel gekleurde vogel de voorkeur. Wanneer de borst en buik niet optimaal van bevedering is, kijkt men in de bevedering en wordt de donkergrijs gepigmenteerde donsbevedering zichtbaar. Dit veroorzaakt een niet gewenst vlekkerig kleurbeeld. De goudgele kleur van de pop is minder diep doorgekleurd dan de man. Een geelbuik heeft de nijging om zijn veren toch wel wat lossier te tonen in de onderbuik en broek dan zijn soortgenoten, zeker de kleine veren achter de poten. Maar we geven de voorkeur aan de strakke bevedering. Ook bij een zeer lichte rode aanslag kan aanwezig zijn, maar ook hier vragen wij een zo zuiver mogelijke vogel.</p> <p><u>Tekening:</u> De mantel lijkt op afstand nagenoeg egaal zwart van kleur, maar er moet toch duidelijk een donkergroene omzoming aanwezig zijn, die een regelmatig verloop heeft. Bij de pop is de omzoming op het rugdek wat minder sprekend dan bij de man. Vaak vloeit de omzoming wat dicht, wat niet gewenst is. De rode voorhoofdband van de pop is minder prominent aanwezig dan bij de man. Soms ziet men, vooral bij de poppen, een minimale gepigmenteerde zoom aan de borst en buikbevedering. Deze omzoming is niet gewenst. Met deze vogels zou in de kweekpraktijk richting een duidelijk omzoming geselecteerd kunnen worden, wat niet de bedoeling is. Vooralsnog gaat de standaard uit van een egaal diep goudgeel gekleurde borst en buik zonder tekening. De meest donkere vogels hebben meestal ook de fijnste tekening, al zijn ze doorgaans wat forser dan de lichter getinte vorm.. De geelgroene omzoming moet zichtbaar blijven.</p>
Cinnamon:	<p>De cinnamon mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. De cinnamon mutatie veroorzaakt een andere oxidatie van het zwart eumelanine. De zwarte kleur van de wildkleur Geelbuik rosella blijft dan ook steken in een diepbruine kleur, die zeker niet vlekkerig mag overkomen. Ook het onderdons verandert in een bruine kleur, waardoor de diep goudgele grondkleur iets zachter zal overkomen. De violetblauw gekleurde keelvlak en wangen, vleugelbochten en onderstaart zijn iets lichter van kleur dan bij de wildkleur. De cinnamon mutatie komt voor zover bekend alleen voor in Australië</p>
Dominant Bont:	<p>De Dominant bont mutatie bij de Geelbuik rosella vererft autosomaal en dominant. Deze mutatie kan zowel enkel- als dubbelfactorig aanwezig zijn. Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte vleugelpennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur van het pigment niet in kwantitatieve zin reduceren. Voor het bontpatroon geldt de volgende algemene aanwijzing: Het gepigmenteerde aandeel van het bontpatroon is tussen 30% en de 70%; Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkerig overkomen. De rode voorhoofdband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkerig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

[Terug naar index](#)

Strogele rosella. (*Platycercus flaveolus*).

Algemene Informatie:

In de standaard is de Strogele rosella opgenomen als *Platycercus flaveolus*. Door een aantal ornithologen wordt de Strogele rosella wel gezien als een ondersoort van de Pennant rosella en wordt dan aangeduid met *Platycercus elegans flaveolus*.

Het verspreidingsgebied van de Strogele rosella is het binnenland van Zuid Australië, met de grens van het noorden van Victoria en het Zuid Westen van New South Wales, waar ze veelal in het gezelschap zijn van Berg-, Barnard-, en Roodrug parkieten welke in dezelfde biotoop leven. Deze biotoop bestaat uit licht heuvelland met open grasvlaktes. De voeding bestaat uit rode riviereucalyptus, allerlei graszaden, bloesems, nectar, bladeren, noten, fruit, bessen en insecten en hun larven.

De kweek in de vrije natuur bevindt zich vaak in een hoge boom langs het water of in de omgeving hiervan, waar de pop 4 tot 6 witte eieren legt, welke 20 dagen bebroed worden voor ze uitkomen. Na 5 weken vliegen ze uit, waarna ze nog enige tijd gevoerd worden door de ouders.

<i>P. flaveolus</i>	Strogele rosella.
Duits:	StrohRosella.
Engels:	Yellow Rosella.
Frans:	Rosella à couleur de paile.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

flaveolus: Wordt goudgeel.

De ondersoorten:

Er komen van de Strogele rosella geen ondersoorten voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er drie mutaties ontstaan bij de Strogele Rosella. Dit zijn de dilute-, SL ino- en de dominant bont mutatie. Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven, wel is er een herkenningsoomschrijving opgesteld

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

De Strogele rosella is 33 à 34cm, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Strogele rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen hetzelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitel geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend door te lopen in de nek.

Houding:

De houding van de rgetuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de vleugel dekveren.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekeningspatroon

De tekeningsonderdelen van de Strogele rosella zijn:

- Een voorhoofdsband: De voorhoofdsband loopt vanaf de bovensnavel richting nek en van oog tot oog en is ongeveer 8 mm breed.
- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening één tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekenen.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauwviolette kleur die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekenen en een gedeelte van de handpennen.
- Omzoming van het rug- vleugeldeken: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede strogele omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant staart van de staart is hemelsblauw, waarvan de trapsgewijze korter wordende staartpennen licht omzoomd zijn met witte toppen.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Strogele rosella man en pop:

Kleurslag:	Wildkleur:
Kleur:	
Bovenschedel en oorstreek:	Geel.
Borst, buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren:	Strogeel.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Strogeel, naar de stuit toe wat doffer van kleur.
Snavel:	Licht grijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Grijs.
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Rood.
Keel en wangen:	Violetblauw.
Oogring:	Een smalle naakte ring tussen oog en snavel met iets donkere aanslag.
Borst:	Fijne regelmatige zwarte golftekening.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een brede strogele omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een donkerblauwe buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.
Middelste staartpennen:	Violet blauw, aan buitenzijde naar de toppen toe meer zwart/grijs.
Overige staartpennen:	Violet blauw. Onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen en zwart aan de basis.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Strogele Rosella

Wildkleur:	<p>Algemeen: Ook de Strogele rosella is een forse robuuste vogel, maar duidelijk wat kleiner dan de Geelbuik rosella. Daarnaast is de Strogele rosella direct te herkennen aan zijn brede lichtgele omzoming op de mantel, welke bij de Geelbuik rosella donkergroen is en fijner van vorm. De poppen zijn, naast wat kleiner van formaat, ook smaller en kleiner van kopvorm en de koppen zijn ook minder afgeplat dan bij de man. De kleur en tekening is ook wat vager. Jonge vogels herkent men aan het groenige verenkleed en het ontbreken van de intens zwarte schoudervlek, die bij jonge vogels nog grijsachtig toont.</p> <p>Kleur: De Strogele rosella heeft een strogele lichaamskleur, met op de keel en bovenborst soms een iets oranje waas. Deze oranje waas is niet toegestaan, maar dient vooralsnog met enige coulance beoordeeld te worden. De vogels zonder oranje waas genieten te allen tijde de voorkeur. Wanneer de borst en buik niet optimaal van bevedering is, kijkt men “in” de bevedering en wordt de donkergrijs gepigmenteerde donsbevedering zichtbaar. Dit veroorzaakt een niet gewenst vlekkerig kleurbeeld.</p> <p>Tekening: Bij de mannen is de rode voorhoofdsband vaak wat breder dan bij de poppen. De omzoming van de Strogele rosella moet helder strogeel zijn en duidelijk afgetekend en mag niet dicht gaan vloeien, wat we bij vooral poppen regelmatig zien. Soms ziet men een oranje waas in de omzoming. Dit moet aangemerkt worden als een fout van de tekening. Soms ziet men, vooral bij de poppen, een minimale gepigmenteerde zoom aan de bevedering van de borst en de buik. Deze omzoming is niet gewenst. De strogele vertoont bijna altijd een weinig tekening op de borst. We geven de voorkeur aan de egaalste kleur bij deze soort.</p>
-------------------	--

Herkeningsbeschrijving van de mutaties.

Dilute:	De wijze van vererving van de dilute mutatie bij de Strogele rosella is autosomaal en recessief. De gewenste kleur van de dilute Strogele rosella wordt gekenmerkt door een melanine reductie van ongeveer 80%. Dit wil zeggen, dat alle zwarte veervelden zeer licht grijs worden. Alle violetblauw gekleurde veervelden erg veel lichter van kleur zijn dan de wildkleur en de diep strogele kleur iets helderder zal tonen. De dilute Strogele rosella komt voor zover bekend alleen in Australië voor
SL Ino:	De ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is dat, op een restje bruin eumelanine na, er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk. De SL ino Strogele rosella wordt dan ook een helder strogele vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten en een rode voorhoofdsband. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino zeer licht grijs. De SL ino mutatie is ontstaan in België.
Dominant bont:	Dominant bont vererft autosomaal dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte vleugelpennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur van het pigment niet reduceren. Dominant Dilute bont is daarom niet gewenst. Voor het bontpatroon geldt de volgende algemene aanwijzing: Het gepigmenteerde aandeel van het bontpatroon is tussen 30% en de 70%; Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkerig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkerig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.

[Terug naar index](#)

Adelaide rosella. (*Platycercus Elegans Adelaidae*).

Algemene Informatie:

Over het feit of de Adelaide rosella wel of niet een tussenvorm is van de Pennant -en Strogele Rosella, wordt al jaren discussie gevoerd. Feit is wanneer men een Pennant rosella aan een Strogele rosella koppelt, de jongen die hieruit geboren worden, als Adelaide rosella door het leven kunnen gaan. In deze standaard wordt er echter voor gekozen om de Adelaide rosella als zelfstandige ondersoort te beschrijven.

Het verspreidingsgebied van de Adelaide rosella is, zoals de naam al aangeeft, in de omgeving van de stad Adelaide, met een oppervlakte zo groot als ongeveer Nederland. Ze komen in de vrije natuur in allerlei biotopen voor en zijn hierin niet kieskeurig. De kweek en voeding van de Adelaide rosella is gelijk aan die van de Pennant- en/of Strogele Rosella.

<i>P.e. Adelaidae:</i>	Adelaide rosella.
Duits:	Adelaidesittich / Adelaide rosella.
Engels:	Adelaide rosella.
Frans:	Rosella Adelaide.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus:	Platte of brede staart.
elegans:	Elegant.
Adelaide:	Naar de stad Adelaide.

De ondersoorten:

Platycercus Elegans subadelaidae: In sommige boeken wordt er ook een ondersoort omschreven de subadelaidae, maar dit is meer een variatiebreedte binnen de populatie. Deze lichtere, meer gelere vorm komt voor in het meer noordelijk gedeelte en er zit slechts een zone van rond de vijftig km tussen deze en de rodere zuidelijke vorm .

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er drie mutaties ontstaan bij de Adelaide rosella. Dit zijn de cinnamon, de SL ino en de in Australië ontstane autosomaal recessief verervende NSL ino mutatie . Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven. Wel is er een herkenningsbeschrijving opgesteld.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

De Adelaide rosella is 34 tot 35 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Adelaide rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen hetzelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend te verlopen in de nek.

Houding:

De houding van de Adelaide rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de Adelaide rosella zijn.

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening één tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De zwarte schoudervlek begint boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleekviolette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van handpennen.
- Omzoming van het rug- vleugeldek: De brede omzoming kan verschillen van kleur, van okergeel tot oranje-rood (zie ook de keurtechnische aanwijzingen), die rond de prominente kern ligt, die zwart van kleur is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart, met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderstaart is licht violetblauw van kleur met trapsgewijs korter wordende staartpennen, met witte punten.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Adelaide rosella, man en pop. :

Kleurslag:	Wildkleur:
Kleur:	
Bovenschedel en oorstreek:	Diep oranje-rood, tot okergeel, zo egaal mogelijk
Borst, buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren:	Diep oranje-rood tot okergeel, zo egaal mogelijk.
Onderrug en stuit:	Diep oranje-rood tot okergeel, zo egaal mogelijk.
Bovenstaart dekveren:	Diep oranje-rood tot okergeel, zo egaal mogelijk.
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Zwartgrijs.
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Keel/wangen:	Violetblauw.
Oogring:	Donkergrijs, tussen oog en snavel iets donkere aanslag.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw overgaand in licht violetblauw.
Achterkop, nek mantel en vleugeldek:	Zwart met brede, egaal, diep oranje rode omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De kleine vleugelpennen tonen een smalle diep oranje rode zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag van de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Adelaide rosella.

Wildkleur:	<p>Algemeen: Het formaat van de Adelaide rosella moet aan dezelfde eisen voldoen als die van een Pennant- of Strogele Rosella, dus een brede robuuste vogel. De man is 35 cm en de pop iets kleiner. De pop van de Adelaide rosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, het model moet wel een brede, robuuste indruk geven. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Men ziet vaak bij eerstejaars vogels dat er een groene kleur aanwezig is in het oranje/okergeel. Is dit op de voorzijde dan is dit een kleurfout, als dit op de oranje/okergele rug- vleugelomzoming zit, dan is het een tekening fout.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur en de kleur van de omzoming van de nek, mantel, rug en vleugeldek wordt omschreven als diep oranje tot okergeel. In de praktijk kan deze kleur qua intensiteit verschillen van diep oranje tot okergeel. Het is echter van belang dat de vogel niet twee kleurig is. Dus de lichaamskleur dient over het gehele lichaam dezelfde nuance te tonen en dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn en mag niet vlekkelig overkomen. Wanneer een Adelaide rosella onvolledig in zijn bevedering zit, wordt het zwart/grijze onderdons van de bevedering zichtbaar, wat een vlekkelige indruk geeft.</p> <p>Tekening: De wangvlek moet diep en egaal violetblauw zijn. De vleugelbochten zijn violetblauw, uitlopend naar iets lichter violetblauw richting onderzijde en zitten onder de zwarte schouderplekken, die diep van kleur zijn. Deze dienen strak afgetekend te zijn. De staart is op de bovenzijde diep violet en aan de onderzijde licht violetblauw. De onderzijde van de staart moet bij een complete Rosella, altijd een trapsgewijs verloop tonen. Alle staartpennen tonen aan de onderzijde een wit randje aan de toppen. Poppen moeten qua kleur en tekening aan dezelfde eisen voldoen dan een man. Toch zijn ze vaak iets minder diep van kleur en tekening, vooral in de wangvlek. De mantelomzoming is vaak wat minder sprekend. De zwarte vleugel- en manteltekening moeten diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp zijn afgelijnd. Regelmatig zien we dat de kern van de vleugeldekveren wat dicht gaat vloeien en dat hierdoor het oranje/okergeel in deze omzoming gaat vervagen, vooral bij poppen komt dit regelmatig voor, maar ook mannen vertonen deze tekening fout regelmatig. De mantel/vleugelomzoming zal veelal tweekleurig zijn, oranje en/of okergeel. Dit is een tekening fout. Deze omzoming moet eenkleurig zijn en van de dezelfde kleurnuance als de borst - en buikkleur.</p>
-------------------	---

Herkenningsoomschrijving van de mutaties.

Cinnamon.	<p>De cinnamon mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. De cinnamon mutatie veroorzaakt een andere oxidatie van het zwart eumelanine. De zwarte kleur van de wildkleur Adelaide rosella blijft dan ook steken in een diep bruine kleur, die zeker niet vlekkelig mag overkomen. Ook het onderdons verandert in een bruine kleur, waardoor de diep oranje tot okergele grondkleur iets zachter zal overkomen. De violetblauw gekleurde keelvlek, vleugelbochten en onderstaart zijn iets lichter van kleur dan bij de wildkleur.</p>
SL ino.	<p>De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is dat, op een restje bruin eumelanine na, er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk. De SL ino Adelaide rosella wordt dan ook een helder diep oranje tot okergele vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino van een zeer licht beige bruine was voorzien.</p>
NSL ino	<p>In Australië wordt de autosomaal en recessief verervende NSL ino mutatie gekweekt. Kenmerk van de autosomaal en recessief verervende NSL ino mutatie is dat er, in afwijking van de geslachtsgebonden verervende NSL ino mutatie, ook het laatste restje bruin eumelanine ontbreekt in de bevedering. Deze NSL ino Adelaide rosella's zijn dus helder diep oranje tot okergele vogels, zonder de licht beige bruine was.</p>

[Terug naar index](#)

Pennant rosella. (*Platycercus Elegans elegans*).

Algemene Informatie:

De Pennant rosella is een zeer algemeen voorkomende vogel in Australië, veelal in gezelschap van de Australische Koningsparkiet, waar ze buiten de broedtijd veelal mee samen leven. Man en pop zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden. De pop is iets kleiner van formaat en ook de kop/snavelvorm is kleiner en minder plat/fors. De wangvlek is meestal minder intensief van kleur.

De voeding bestaat op de eerste plaats uit allerlei (gras) zaden, daarnaast eten ze ook de zaden van vooral de eucalyptussen en acacia's, bessen, fruit, noten, bladeren, bloesems, nectar en insecten en hun larven. De pop legt 4 tot 7 witte eieren, welke na ongeveer 20 dagen uitkomen en na 5 weken vliegen de jongen uit. Hierna blijven de jongen maar enkele weken bij de ouders, om dan zelfstandig verder te gaan.

P.e.elegans:	Pennant rosella.
Duits:	Pennantsittich.
Engels:	Crimson Rosella .
Frans:	Perruche de Pennant.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus:	Platte of brede staart.
elegans:	Elegant.
Nigrescens:	Wordt zwart. (Ook wel Queensland Rosella genoemd).
Melanoptera:	Zwart vleugel. (Ook wel Kangaroo Rosella genoemd).
Pennant:	Thomas Pennant rond 1800 schrijver en natuur historicus.

De ondersoorten:

De Pennant rosella familie telt vier ondersoorten.

- *Platycercus elegans elegans* – Pennant rosella
- *Platycercus elegans nigrescens*
- *Platycercus elegans melanoptera*
- *Platycercus elegans fleurieusis*

De nominaatvorm en de andere ondersoorten zijn zowel in de vrije natuur, als bij de vogelkweker door elkaar gekweekt. Daarom is niet exact meer te bepalen met welke soort we te maken hebben. Gezien het feit dat bijna alle in avicultuur gekweekte Pennant rosella 's geboren worden met een groene kleur, is besloten om enkel de nominaatvorm te omschrijven, die ook, in zowel kleur en formaat, de mooiste vogel is. In deze standaard wordt dan ook de wetenschappelijke benaming *Platycercus elegans elegans* gebruikt.

Platycercus elegans elegans:

Is de nominaatvorm, welke een verspreidingsgebied heeft vanaf Adelaide, langs de kust tot in Queensland, met uitlopers van een paar honderd kilometer landinwaarts. De grootste populatie komt voor in Victoria. De nominaatvorm is de grootste qua formaat en wordt groen geboren, om later geheel diep scharlaken rood te worden, met een brede rode rug omzoming.

Platycercus elegans nigrescens:

Heeft als verspreidingsgebied de kuststrook vanaf Rock Hampton tot Cairns. Deze ondersoort is wat kleiner van formaat, donkerder rood en wordt gelijk rood als jonge vogel. Hoewel volgens de meeste vogelboeken, ook die uit Australië, het verspreidingsgebied geheel gescheiden ligt, zijn ook in de omgeving van Brisbane Pennant rosella 's waargenomen die kleiner waren, helderder rood en geen groen toonde! We kunnen hieruit opmaken dat de verspreidingsgebieden in de loop van de jaren elkaar overlapt hebben.

Platycercus elegans melanoptera:

Komt alleen voor op Kangaroo eiland. Deze is qua formaat gelijk aan de *P.elegans elegans*, maar duidelijk veel zwarter op het rugdek, wat veroorzaakt wordt door een smallere rode omzoming. Heeft als verspreidings gebied Kangaroo Islandrosella. Formaat is 34cm en de ringmaat Zie website vogelindex.nl NBVV.

Platycercus elegans fleurieusis

Het compleet verenkleed is diep oranje-rood, het verspreidingsgebied ligt tussen Normanville en Cape Jarvis Jervis Formaat is 36 cm en de ringmaat Zie website vogelindex.nl NBVV.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voor zover bekend zijn er acht mutaties ontstaan bij de Pennant rosella. Dit zijn cinnamon, blauw, pastel, fallow, aqua, turquoise, bronzefallow en de geslachtsgebonden SL ino mutatie. Deze mutaties en enkele mutatiecombinaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Tenslotte is er nog sprake van een mutatie, die door kwekers wel olijf wordt genoemd, echter hiervan is op dit moment onvoldoende duidelijk om als herkenningsoomschrijving op te nemen.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

De Pennant rosella is 35 á 36 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Pennant rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden, dat binnen het zelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient naar de nek toe vloeiend te verlopen.

Houding:

De houding van de Pennant rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven, zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Pennant rosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring om het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekkeren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauwviolette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van de handpennen.
- Omzoming van achterkop, nek en het rug- vleugeldekk: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede diep scharlaken rode omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant van de staart is hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pennant rosella man en pop. :

Kleurslag:	Wildkleur.	Cinnamon.	Blauw.
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Diep scharlakenrood.	Helder scharlakenrood.	Egaal grijsachtig wit.
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Diep scharlakenrood.	Helder scharlakenrood.	Egaal grijsachtig wit.
Onderrug en stuit:	Diep scharlakenrood.	Helder scharlakenrood.	Egaal grijsachtig wit.
Onderstaartdekveren:	Diep scharlakenrood.	Helder scharlakenrood.	Egaal grijsachtig wit.
Bovenstaart dekveren:	Diep scharlakenrood.	Helder scharlakenrood.	Egaal grijsachtig wit.
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Grijs.	Donker vleeskleurig.	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Zwartbruin, iris donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:			
Keel/wangen:	Diep violetblauw.	Violetblauw.	Diep violetblauw.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming.	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming.	Zwart met brede egaal grijsachtig witte omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom.	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle diep grijsachtig witte zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart.	Zacht violetblauw met donker bruin.	Diep violetblauw met zwart.
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw.	Violetblauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Pennant rosella.

Wildkleur:	<p>Algemeen: Het formaat van de Pennant rosella kan nogal verschillen als gevolg van domesticatie. De voorkeur gaat uit naar vogels van 35 a'36 cm. In alle gevallen geldt dat deze een robuust en breed model moeten tonen. Vaak ziet men dat Pennant rosella's iel en/of smal van model zijn. Dit is vaak herkenbaar aan een smalle borst en dat de vleugels wat afhangen en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden in de rubriek model. De pop van de Pennant rosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, het model moet wel een brede, robuuste indruk geven. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Jonge vogels, die nog niet volledig op kleur zijn, vertonen groen in de bevedering. Dit moet al naar gelang de ernst van de fout bij kleur en/of tekening bestraft worden.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur moet diep en egaal scharlakenrood zijn en mag niet vlekkerig overkomen. Wanneer een Pennant rosella niet goed of onvolledig in zijn bevedering zit, wordt de zwart/grijze onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Jonge vogels, die nog niet volledig op kleur zijn, vertonen groen in de bevedering, zowel in de buik/borst als op het rugdek. Dit moet al naar gelang de ernst van de fout bij kleur en/of tekening bestraft worden.</p> <p>Tekening: De zwarte vleugel- en manteltekening moeten diep en egaal zwart zijn, alsook scherp zijn afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, wat dicht gaat vloeien en dat hierdoor het rood in deze omzoming gaat vervagen, vooral bij poppen komt dit regelmatig voor, maar ook mannen vertonen deze tekeningsfout regelmatig. De diep scharlaken rode zomen zijn breder dan die van de Geelbuik rosella. De wangvlek moet diep en egaal violetblauw zijn. Bij de vleugels zien we dat de vleugelbocht violetblauw is met net onder de zwarte schouderplek het diepst van kleur, om naar iets lichter violet blauw richting de onderzijde te kleuren. De staart is op de bovenzijde diep violet en aan de onderzijde licht violetblauw, de onderzijde van de staart moet bij een complete Rosella, altijd trapsgewijs verloop tonen. Alle staartpennen tonen aan de onderzijde een wit randje aan de toppen.</p>
Blauw:	<p>Algemeen: De blauwmutatie vererft autosomaal en recessief. Hoewel deze mutatie al direct bij het ontstaan blauwe Pennant rosella genoemd werd, ziet men geen blauwe lichaamskleur. Het betreft echter wel de blauwmutatie, die recessief en autosomaal vererft, en er voor zorgt dat er geen rood psittacine meer wordt afgezet in de bevedering van de vogel. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de blauwe Pennant rosella moet egaal grijsachtig wit zijn. Blauwe veervelden in de lichaamskleur en/of in het vleugeldek duiden op een jonge vogel en dient uiteraard te worden bestraft bij kleur of tekening. Het tonen van een vage omzoming op de borst is niet gewenst en dient dan ook bestraft te worden, waarbij vooralsnog enige coulance is gewenst.</p> <p>Tekening: De wangen dienen diep violetblauw te zijn en scherp afgelijnd. De brede grijsachtig witte omzoming van het bovenlichaam mag geen blauw tonen. De zwarte tekening onderdelen dienen intens zwart van kleur te zijn. Een lichtere zwartgrijze kleur is fout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden bij tekening.</p>
Cinnamon:	<p>Algemeen: De cinnamon mutatie zorgt er voor dat alle zwarte veervelden, bruin kleuren. Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een helderdere kleur veroorzaakt. Door de cinnamon mutatie zijn de blauwe/violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De kleur van de cinnamon Pennant rosella is geheel egaal scharlaken rood en iets helderder van kleur geworden dan de wildkleur. Groene veervelden in de lichaamskleur duiden op een jonge vogel en wordt bestraft. Een bleke of vlekkerig scharlaken rode kleur is een duidelijk kleurfout.</p> <p>Tekening: Eumelanine wordt beïnvloed (gebleekt) door direct zonlicht. Hierdoor zullen de bruine veervelden opleken en vlekkerig worden. Dit is ongewenst bij een tentoonstellingsvogel en wordt aangemerkt als een tekening fout.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pennant rosella man en pop.:

Kleurslag:	Pastel.	Fallow (bronzefallow).	SL Ino.
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Helder diep rood.	Helder licht scharlakenrood.	Helder rood.
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Helder diep rood.	Helder licht scharlakenrood.	Helder rood.
Onderrug en stuit:	Helder diep rood.	Helder licht scharlakenrood.	Helder rood.
Onderstaartdekveren:	Helder diep rood.	Helder licht scharlakenrood.	Helder rood.
Bovenstaart dekveren:	Helder diep rood.	Helder licht scharlakenrood.	Helder rood.
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel iets lichter grijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Poten:	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Grijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Rood.	Helder rood.
Tekening:			
Keel/wangen:	Licht violetblauw.	Wit met violette waas.	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets witte bevedering, net voor het oog.
Schouderplek:	Donker grijs.	Diep donker grijsbruin.	Wit met een beige waas.
Vleugelbocht:	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw.	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs.	Wit met een minimale beige waas.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek:	Grijs met brede helder diep rode omzoming.	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede diep rode omzoming.
Vleugelpennen:	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom.	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom.	Wit met een minimale beige waas. De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.
Middelste staartpennen:	Violetblauw met donkergrijs.	Violetblauw met donker bruingrijs.	Wit met een minimale beige waas.
Overige staartpennen:	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw.	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw.	Wit met een minimale beige waas.
Onderstaart:	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Pennant rosella.

Pastel:	<p><u>Algemeen:</u> De pastel factor vererft recessief en autosomaal. De pastel factor geeft een verrassende kleur op rug –en vleugeldek. Algemeen is dat bij de pastel factor alleen het melanine gereduceerd wordt en het psittacine niet aangetast wordt. Net als bij de wildkleur tonen jonge pastel. Pennant rosella's groen in de borst/buik kleur en op het rugdek. Dit is niet gewenst en dient hiervoor, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij kleur en/of tekening. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> Soms blijkt dat de pastel Pennant rosella's geel in de borst en buik gaan tonen, dit strekt zelfs uit tot op de bovenschedel. Dit is niet gewenst en moet bij kleur worden bestraft. Door de reductie van ongeveer 50% van de eumelanine korrels in de donsbevedering zal de diep scharlaken rode kleur van de wildkleur bij de pastel veranderen in helder diep rood. Deze kleurvelden dienen egaal en eenkleurig te zijn.</p> <p><u>Tekening:</u> De groene kleur in het rugdek is zoals reeds omschreven niet gewenst en dient dan ook bestraft te worden bij tekening. De wangen dienen licht violetblauw te zijn en scherp afgelijnd. De brede helder diep rode omzoming van de grijze manteltekening mag geen groen tonen. De poot en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk grijs i.p.v. zwart.</p>
Fallow:	<p><u>Algemeen:</u> De recessief en autosomaal verervende fallow mutatie zorgt ervoor dat alle originele zwarte veervelden nu tot donker bruin/grijs en bruin/grijs uitkleuren. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur van de fallow Pennant rosella moet helder licht scharlaken rood en geheel egaal zijn. Bij de fallow Pennant rosella is als gevolg van de -verandering van het eumelanine ook de pootkleur lichter geworden dan bij de wildkleur. Deze kleur wordt waargenomen als vleeskleurig. Deze pootkleur is naast de rode ogen een goed onderscheid met de cinnamon Pennant rosella.</p> <p><u>Tekening:</u> De wangen dienen blauwachtig grijs te zijn en scherp afgelijnd. De brede helder scharlakenrode omzoming van de donker bruin/grijze manteltekening mag geen groen laten zien. Van de fallow factor is algemeen bekend dat deze gevoelig is voor direct zonlicht, waardoor de bruin/grijze veervelden opleken en vaak vlekkelig overkomen. Al naar gelang de ernst van de fout zal dit bij tekening bestraft worden.</p>
SL Ino:	<p><u>Algemeen:</u> De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is, dat op een restje bruin eumelanine na, er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk. De SL ino Pennant rosella wordt dan ook een helder rode vogel met witte keel, wangen en vleugelbochten. Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino van een zeer licht beige/bruine waas voorzien. De oogkleur is altijd rood en de poten vlees/hoornkleurig. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De helder rode lichaamskleur van de SL ino Pennant rosella dient egaal en helder van kleur te zijn. Een vlekkerige rode borst of buikkleur is dan ook een duidelijke kleurfout.</p> <p><u>Tekening:</u> De SL ino Pennant rosella lijkt erg veel op de Pracht rosella, in de opaline- NSL ino mutatie combinatie, waar door de opaline factor ook een geheel rode kleur is ontstaan. Het kenmerkendste verschil is de staart, deze is bij de SL ino Pennant rosella altijd egaal wit met een beige waas. Het tonen van rood in de staartbevedering moet aangemerkt worden als een tekening fout. De mantel omzoming moet scherp en duidelijk aanwezig zijn, welke bovenop de mantel duidelijk egaal helder rood is.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pennant rosella man en pop. :

Kleurslag:	Pastel blauw	Cinnamon blauw.	SL Ino blauw.
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Egaal zilver wit.	Licht beigegrijs.	Egaal wit.
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Egaal zilver wit.	Licht beigegrijs.	Egaal wit.
Onderrug en stuit:	Egaal zilver wit.	Licht beigegrijs.	Egaal wit.
Onderstaartdekveren:	Egaal zilver wit.	Licht beigegrijs.	Egaal wit.
Bovenstaartdekveren:	Egaal zilver wit.	Licht beigegrijs.	Egaal wit.
Snavel:	Zeer lichtgrijs, ondersnavel licht grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Hoornkleurig.
Poten:	Donker vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Grijs.	Bruin.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Zwartbruin, iris donkerbruin.	Egaal wit.
Tekening:			
Keel/wangen>	Licht violetblauw.	Violetblauw.	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets witte bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Donkergrijs.	Diep donkerbruin.	Wit met een beige waas.
Vleugelbocht:	Licht violetblauw, overgaand in lichter violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Wit met een minimale beige waas.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek:	Grijs met brede egaal zilver witte omzoming.	Donkerbruin met brede licht beige grijze rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede egaal witte omzoming.
Vleugelpennen:	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle diep zilver witte zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle licht beige grijze zoom.	Wit met een minimale beige waas.
Middelste staartpennen:	Licht violetblauw met grijs.	Zacht violetblauw met donker bruin.	Wit met een minimale beige waas.
Overige staartpennen:	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige pennen iets lichter violetblauw.	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw.	Wit met een minimale beige waas.
Onderstaart:	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Pennant rosella.

<p>Pastel blauw:</p>	<p>Algemeen: De pastel blauwe Pennant rosella is een mutatiecombinatie van de pastel en de blauw mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de pastel blauwe Pennant is egaal zilver wit en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Pennant rosella waar de lichaamskleur grijsachtig wit. De lichaamskleur van de pastel blauwe Pennant rosella is dus helderder dan van de blauwe. Deze helderheid dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waar geen grijze omzoming op mag worden waargenomen.</p> <p>Tekening: De wangen dienen licht violetblauw te zijn en scherp afgelijnd. De brede egaal zuiver witte omzoming van de grijze manteltekening mag geen blauw tonen. De rug- en het vleugeldek dienen een goed contrast te vertonen en scherp van tekening te zijn. De poot- en nagelkleur, is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk grijs i.p.v. zwart.</p>
<p>Cinnamon blauw:</p>	<p>Algemeen: De cinnamon blauwe Pennant rosella is een mutatiecombinatie van cinnamon en blauw. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de cinnamon blauwe Pennant rosella is egaal en lichtbeige grijs en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Pennant rosella, waar de lichaamskleur grijsachtig wit is. De lichaamskleur van de cinnamon blauwe Pennant rosella is zachter, meer beige dan bij de blauwe. Deze zachte kleur dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst- en buikkleur, waarin geen beige grijs omzoming meer op aanwezig is.</p> <p>Tekening: De wangen dienen zacht violetblauw te zijn en scherp afgelijnd. De brede beige grijze omzoming van de diepbruine manteltekening mag geen blauw tonen. Bij de cinnamon mutatie is algemeen bekend, dat deze gevoelig voor direct zonlicht is, waardoor de bruine veervelden opbleken en vaak vlekkelig worden, hetgeen moet worden gestraft bij tekening. De poot- en nagelkleur, is ook opvallend lichter. De pootkleur is donker vleeskleurig en de nagels duidelijk bruin i.p.v. zwart.</p>
<p>SL ino blauw</p>	<p>Algemeen: De SL ino blauwe Pennant rosella is een mutatiecombinatie van de SL ino en de blauw mutatie en dient in schaal 2 van het gele keurbriefje gekeurd te worden. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de SL ino blauwe Pennant rosella is geheel zuiver wit. De kop, borst en buik dienen dan ook helder en schoon van een witte kleur te zijn .</p> <p>Tekening: De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is dat op een restje bruin eumelanine na, er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. De SL ino blauwe Pennant rosella wordt dan ook een vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten. Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn bij de SL ino van een zeer licht beige bruine waas voorzien, zodat op de nek, de rug en vleugeldek nog altijd een fijne tekening waarneembaar is.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pennant rosella: beide geslachten

Kleurmutatie	Aqua.	Cinnamon aqua	Pastel aqua
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Onderrug en stuit	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Bovenstaart dekveren	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten	Grijs.	Donker vleeskleurig	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donkergrijs
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:			
: Keel/wangen	Diep violetblauw.	Violetblauw.	Licht violetblauw.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Donker grijs..
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming	Donker grijs met brede diep scharlaken rode omzoming
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart	Zacht violetblauw met donker bruin	Violetblauw met donkergrijs
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

<p>Parbleu :</p> <p>Aqua :</p> <p>Turquoise :</p>	<p>De parbleu mutaties bij de kromsnavelen vererven autosomaal recessief en zijn multiple allelen van het blauw- locus. Parbleu staat voor gedeeltelijke reductie van het psittacine.</p> <p>Bij blauw wordt al het psittacine gereduceerd.</p> <p>De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het bovenlichaam.</p> <p>Bij de aqua mutatie is de psittacine reductie in onder- en bovenlichaam gelijk.</p> <p>Bij de Pennant rosella hebben parbleu mutaties gevolgen voor de scharlaken rode kleur. Deze wordt veel minder intens, maar blijft nog wel altijd bestaan uit zuiver scharlaken rode kleureenheden in de bevedering. Alleen het aantal is ten opzichte van de wildkleur sterk gereduceerd, waardoor men te maken krijgt met een zalmrode kleur, die niet verward kan worden met een oranje of roze kleur.</p> <p>De aqua mutant, wordt door de kwekers vaak oranje Pennant rosella genoemd. Het gaat hier echter om dezelfde mutatie, die we in het verleden zeegroen noemden bij de kromsnavelsoorten, die van nature een groene kleur bezitten. Ook deze worden nu aqua genoemd. De ideale aqua mutatie laat een reductie zien van 50% van het psittacine. De zalmrode lichaamskleur moet zo diep en egaal mogelijk zijn. Door de reductie van het rood ontstaat er een vage fijne omzoming op de borst en buik, die niet mag bestraft worden. De zwarte kleur en tekening velden behouden hun volledige kleur, evenals het blauw in de wangen, vleugels en staart. Aqua een reductie van 50% in buikkleur oude benaming oranje de zwarte tekening op mantel rugdek wordt niet echt aangetast door de aqua mutatie, al zie de kleur eerder als diep grijs door de kleurreductie. De lichaamskleur is zalmroze. Het blauw in de wangen kin en op de vleugels en staart heeft geen verandering t.o.v. de nominaat vorm</p> <p>Turquoise een reductie van 70 tot 80% op de borst en buikkleur het rugdek heeft de zelfde zalmroze kleur als bij de aqua mutatie de buikkleur is meer zalm roze, heeft een verdere reductie van het psittacine dan de aqua mutant.</p> <p>Aqua en Turquoise zijn multiple allelen van elkaar uit de parblue reeks.</p>
--	--

[Terug naar index](#)

Kleurmutatie	Fallow aqua	SL ino aqua
Kleur:		
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood
Onderrug en stuit	Zalmrood	Zalmrood
Onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood
Bovenstaart dekveren	Zalmrood	Zalmrood
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig..
Poten	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig..
Ogen:	Rood.	Helder rood.
Tekening:		
Keel/wangen	Wit met violette waas	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets witte bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Diep donker grijsbruin	Wit met een beige waas.
Vleugelbocht:	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs	Wit met een minimale beige waas.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede diep rode omzoming
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom.	Wit met een minimale beige waas. De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.
Middelste staartpennen:	Violetblauw met donker bruingrijs.	Wit met een minimale beige waas.
Overige staartpennen:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit met een minimale beige waas.
Onderstaart:	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen

[Terug naar index](#)

Kleurmutatie	Turquoise.	Cinnamon turquoise	Pastel turquoise
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Onderrug en stuit	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Bovenstaart dekveren	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten	Grijs.	Donker vleeskleurig	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donker grijs
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:			
: Keel/wangen	Diep violetblauw.	Violetblauw.	Licht violetblauw.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schouderplek:	Zwart.	Zacht violetblauw, overgaand in lichter violetblauw	Donker grijs..
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in lichter violetblauw	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming	Donker grijs met brede diep scharlaken rode omzoming
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart	Zacht violetblauw met donker bruin	Violetblauw met donkergrijs
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

[Terug naar index](#)

Kleurmutatie	Fallow turquoise	SL ino turquoise
Kleur:		
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze
Onderrug en stuit	Zalmroze	Zalmroze
Onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze
Bovenstaart dekveren	Zalmroze	Zalmroze
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig..
Poten	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig..
Ogen:	Rood.	Helder rood.
Tekening:		
Keel/wangen	Wit met violette waas	Wit.
Oogring:	lets donkere bevedering, net voor het oog	lets witte bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Diep donker grijsbruin	Wit met een beige waas.
Vleugelbocht:	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs	Wit met een minimale beige waas.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede diep rode omzoming
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom.	Wit met een minimale beige waas. De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.
Middelste staartpennen:	Violetblauw met donker bruingrijs.	Wit met een minimale beige waas.
Overige staartpennen:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit met een minimale beige waas.
Onderstaart:	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen

[Terug naar index](#)

Pracht rosella.

(*Platycercus eximius eximius*)

Algemene Informatie:

De Pracht rosella heeft, als verspreidingsgebied Zuid –Oost Australië, vanaf Adelaide tot de omgeving van Brisbane. Ze komen vanaf de kust tot ver in het binnenland voor, maar met name langs de kuststrook. De biotoop bestaat uit bosrijk gebied, waar open grasvelden in de buurt aanwezig zijn, evenals water. De Pracht rosella komt in het aangrenzende gebied vanaf Brisbane voor. De Rosella heeft een groene rugdek omzoming en de Pracht rosella een gele, maar in de natuur treft men ook tweekleurige, gele en groene omzoming aan, zodat ook in de natuur tussenvormen bestaan. De Pracht rosella, de kleinste qua formaat binnen de eximius groep, is ook wat betreft de rode kleur iets minder diep. Poppen hebben naast een kleinere en rondere kop een wat minder intensieve kleur rood aan de kop. De voeding is gelijk aan de andere Rosella soorten en de kweek, bestaat uit een legsel van 4 tot 9 witte eieren.

In de voliëres, bij de liefhebbers, heeft een kweekselectie plaatsgevonden, die heeft geleid tot vogels, die een volledig gele omzoming van het rugdek tonen. In deze standaard wordt uitgegaan van de domestica vorm van de Pracht rosella. Deze domestica vorm heeft een zuivere eenkleurige gele omzoming. Deze gele omzoming heeft een zwarte kern in een verhouding van ongeveer 50-50 per veer. Door de kwekers is ook een geselecteerde kleurslag gecreëerd, die goudmantel genoemd wordt. Hierbij is de verhouding van de zwarte kern en gele zoom ongeveer 30% zwart en 70 % geel per veer. Tenslotte zijn er kwekers die de reductie van de zwarte kern hebben doorgezet en zijn er de eerste exemplaren getoond met een volledig geel rugdek. Deze wordt ook wel clearback genoemd. Op termijn zal blijken of deze selectievormen een erfelijk gedrag gaan vertonen, maar in deze standaard is echter enkel de domestica vorm en zijn mutatie(combinaties) beschreven.

De Rosella met de licht groene omzoming komt met bijna volledige zekerheid in Nederland niet meer voor. De Rosella wordt dan ook niet in de kleurenstandaard opgenomen. Liefhebbers die door selectieve kweek de Rosella met groene omzoming willen terug kweken dienen uit te gaan van de domestica vorm, zoals in deze standaard is beschreven, echter dan met een volledige eenkleurige groene omzoming. Vogels die als de Rosella worden ingezonden met een tweekleurige geel groene omzoming zullen streng worden bestraft in de rubriek tekening. Van de Rosella, alsmede de Goudmantel, worden geen mutanten gevraagd, dit om deze soorten zo zuiver mogelijk te houden.

P.e. domestica Pracht rosella.
 Duits: Rosellasittich / Östlicher Rosella.
 Engels: Eastern Rosella.
 Frans: Rosella Oreintal.

P.e. diemenensis Tasmaanse Rosella.
 Duits: Tasmanien Rosella.
 Engels: Tasmanian Rosella.
 Frans: Resella de Tasmania.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.
 eximius: voortreffelijk , uitmuntend.
 domestica: gedomesticeerd.
 Diemenensis: van Diemensland, dit is de vroegere naam van Tasmanië.
 Celiae: naar Cecilia , een familielid van Gregory M. Mathews.
 Rosella naar Rose Hill, nabij Sidney.

De ondersoorten:

Rosella: Naast de nominaatvorm, *Platycercus eximius eximius*, die voorkomt in Zuid- Oost Australië, vanaf Adelaide tot de omgeving van Brisbane, worden twee ondersoorten herkend.

Tasmaanse Rosella : *Platycercus eximius diemenensis*, komt voorzover bekend niet in Europa voor. Deze is gelijk aan de nominaatvorm maar het rood in de veren is wat donkerder van kleur dan bij de andere twee ondersoorten. Een verschil vormen de witte wangvlekken die bij de Tasmaanse Rosella groter zijn van omvang. Verder zijn de stuitveren bij deze ondersoort lichtblauw gekleurd.

Pracht rosella: *Platycercus eximius celiae*, de Pracht rosella is de meest gehouden soort binnen deze groep en zoals bij de nominaatvorm al omschreven is, is het verspreidingsgebied grotendeels analoog aan deze nominaatvorm, met iets meer uitlopers in het Noorden. In Australië zelf wordt deze Pracht rosella ook vaak Golden–mantled (Goudmantel) Rosella genoemd. De kleur rood is wat dieper en de mantelomzoming is opvallend geel. Ook het formaat is iets groter dan die van de nominaatvorm, maar dit is minimaal. Opvallend is bij de Pracht rosella, dat de mantelomzoming niet echt de schubtekening vertoont, zoals bij de andere soorten, maar dat dit meer V–vormig is, alleen in de nek zien we de schubtekening.

[Terug naar index](#)

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er zes mutaties ontstaan bij de Pracht rosella. Dit zijn de cinnamon, pastel, opaline en de geslachtsgebonden ino mutatie. Deze mutaties en enkele mutatie combinaties van deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook de blauwe, bont mutatie en selectieve overgoten, een selectie product van de pastel mutatie. Van deze mutaties (en selectie vorm) wordt een herkenningsbeschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Pracht rosella is 31 á 32 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Pracht rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen hetzelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend door te lopen in de nek.

Houding:

De houding van de Pracht rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigd verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

[Terug naar index](#)

Het tekeningspatroon

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Pracht rosella zijn.:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren en is zwart van kleur.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauwe/violette kleur die naar de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van het rug- vleugeldek: Rond de zwarte kern, welke lang gerekte vorm is, bevindt zich een brede omzoming, die geel gekleurd is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: Onderstaart lichthemelsblauw, neigend naar kobaltblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen met witte punten zijn gekleurd.
- Overgang borst/buik: Vormt een kleurscheiding van rood naar geel en loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pracht rosella man en pop.

Kleurslag:	Wildkleur.	Cinnamon.	Pastel.	SL ino.
Kleur:				
Bovenschedel, oorstreek, achterkop, nek en borst:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Buik en aarsstreek:	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel.
Onderstaart dekveren:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Helder bleek groen.	Helder bleek groen.	Helder bleek groen.	Geel.
Snavel:	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Hoornkleurig.
Poten:	Zwartgrijs.	Bruingrijs.	Grijs.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwart.	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Helder rood.
Tekening:				
Keel/wangen:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Kleurscheiding van borst en buik:	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Wit.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Licht violetblauw, overgaand in licht bleek violetblauw.	Wit.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede gele omzoming	Donkerbruin met brede gele zoom	Grijs met brede gele omzoming	Geel
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag, die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.	Wit. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violette waas.	Bruingroen met violetachtig groene waas.	Groen met violet blauwe waas.	Wit met gele waas.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violetblauw. Onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Zacht violetblauw. Onderzijde middelste pennen bruin, overige licht violetblauw.	Licht violet blauw. Onderzijde middelste pennen grijs, overige licht bleek violetblauw.	Wit.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Wit.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Pracht rosella.

Wildkleur:	<p><u>Algemeen:</u> De Pracht rosella, is een forse robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte.</p> <p><u>Kleur:</u> Het rood van de Pracht rosella is een helder rode kleur, die egaal en vrij van andere kleuren moet zijn dan de gewone Rosella. De buikkleur is geel en richting aarsstreek wordt deze lichtbleekgroen. Het tonen van het rood in de gele buikkleur is een duidelijke kleurfout.</p> <p><u>Tekening:</u> De mantelomzoming is een duidelijke brede zoom van een zuiver gele kleur. Deze domestica vorm heeft een zuivere eenkleurige gele omzoming. Deze omzoming heeft een langgerekte vorm en de zwarte kern en gele omzoming kennen een verhouding van ongeveer 50-50 per veer. Deze gele omzoming, mag geen groen tonen, Vanaf de nek moet elke veer een gele omzoming tonen. Het uitvloeien van de zwarte kern moet bestraft worden bij tekening. De borst/buik afscheiding dient strak afgelijnd te zijn. Jonge vogels tonen nog veel groenachtige gele omzoming in het rugdek, dit is echter een tekening fout en dient hiervoor ook bestraft te worden.</p>
Cinnamon:	<p><u>Algemeen:</u> De cinnamon factor zorgt er voor dat alle originele zwarte veervelden nu tot donkerbruin en bruin uitkleuren. De cinnamon vererft geslachtsgebonden en recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een helderdere kleur veroorzaakt. Door de cinnamon mutatie zijn de blauw / violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> Bij de cinnamon mutant is algemeen bekend, dat deze gevoelig zijn voor direct zonlicht en hiervan gaan opleken en vlekkerig van kleur worden. Het rood van de cinnamon is ten gevolge van een zwakkere oxidatie van het zwarte eumelanine iets helderder van kleur geworden dan bij de wildkleur. Een bleke of vlekkerige rode kleur is een duidelijk kleurfout.</p> <p><u>Tekening:</u> Met ziet soms dat de vleugelpennen zelfs crème uitkleuren met ineens donkere pennen ertussen. Bij de cinnamon moeten de vleugelpennen donkerbruin van kleur zijn en de schouderplek diep donkerbruin. Lichte vleugelpennen dienen bestraft te worden bij tekening.</p>
Pastel:	<p><u>Algemeen:</u> De pastel factor vererft recessief en autosomaal en reduceert alleen het melanine waarbij het psittacine niet aangetast wordt. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur. De reductie van het eumelanine dien ca 50% te zijn.</p> <p><u>Kleur:</u> Door de reductie van de eumelanine korrels in de donsbevedering zal de helder rode kleur van de wildkleur bij de pastel veranderen in iets lichtere helder rode kleur. Deze kleurvelden dienen egaal en eenkleurig te zijn. De poot- en nagelkleur, is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk grijs i.p.v. zwart.</p> <p><u>Tekening:</u> De mantel moet rond de grijze kern een gele omzoming tonen. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pennen. Bij de beoordeling is hier enige coulance toegestaan, maar een duidelijke opleking dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij tekening.</p>

[Terug naar index](#)

<p>SL ino:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is dat op een restje bruin eumelanine na er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk. De SL ino Pracht rosella wordt dan ook een helder rode vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino van een zeer licht beige bruine waas voorzien. De oogkleur is altijd rood en de poten vlees/hoonkleurig. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De helder rode en gele lichaamskleur van de SL ino Pracht rosella dient egaal en helder van kleur te zijn. vlekkerige rode borst of gele buikkleur is dan ook een duidelijke kleurfout.</p> <p><u>Tekening:</u> De mantel omzoming is geel wit van kleur en moet ook scherp en duidelijk aanwezig zijn, welke bovenop de mantel duidelijk egaal helder geel is en naar de vleugels toe wat zachter geel wordt.</p>
<p>Melanistic</p>	<p>Deze wordt alleen als zuivere mutatie gevraagd tijdens de shows. Mutatie combinaties zijn op dit moment nog niet opgenomen in het vraagprogramma.</p>
<p>Goudmantel:</p>	<p>Voor de algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur Pracht rosella. Deze geselecteerde Goudmantel is gelijk aan de Pracht rosella, M.u.v. het vleugeldekkend en de mantel. Daar de verhouding bij de Pracht rosella bij de mantelomzoming tussen de zwarte kern en gele omzoming op ongeveer 50-50 ligt, ligt deze bij de Goudmantel van de zwarte kern op ongeveer 30% en de gele omzoming op ongeveer 70%.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Pracht rosella man en pop:

Kleurslag:	Opaline.	Opaline cinnamon	Opaline pastel.	Opaline SL Ino.
Kleur				
Bovenschedel, oorstreek, achterkop en nek:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Borst:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Buik en aarsstreek:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Onderstaart dekveren:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Snavel:	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Hoornkleurig.
Poten:	Zwartgrijs.	Bruingrijs.	Grijs.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwart.	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart Iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart Iris donkerbruin.	Helder rood.
Tekening:				
Keel/wangen:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Wit.
Vleugelbocht:	Licht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Licht violetblauw, overgaand in licht bleek violetblauw.	Wit.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede helder rode omzoming.	Donkerbruin met brede helder rode omzoming.	Grijs met brede helder rode omzoming.	Geel met brede helder rode omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom.	Donker bruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag, die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom.	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom.	Wit. De armpennen tonen een helder rode zoom.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violette waas en zwart aan de toppen.	Bruingroen met violetachtig groene waas en donkerbruin aan de toppen	Groen met violet blauwe waas en grijs aan de toppen	Wit met rode waas
Overige staartpennen en onderzijde:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violetblauw, onderzijde middelste pennen bruin, overige licht violetblauw.	Licht violet blauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige licht bleek violetblauw.	Wit met rode waas.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Wit met rode waas.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Pracht rosella.

<p>Opaline:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De opaline mutatie bij de Pracht rosella vererft geslachtsgebonden en recessief. Kenmerkend van de opaline mutatie is het toenemen van het psittacine wat bij de Pracht rosella vooral is waar te nemen in het rugdek, de stuit en bovenstaartdekveerleur, die ook rood is geworden door de mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De opaline Pracht Rosella is wat helderder rood van kleur en mag niet vlekkerig overkomen. De oorzaak hiervan is gelegen in het feit, dat het onderdons als gevolg van de opaline mutatie niet zwart/grijs van kleur is, maar eiwit. Wanneer een Pracht rosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de eiwitte onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p><u>Tekening:</u> Bij de opaline mutant moet de mantelomzoming helder rood zijn en laat op het rugdek een V-vorm zien met een omzoming in dezelfde kleur dan in het lichaam. De V vorm loopt vanaf de bovenzijde van de schouderplekken en loopt in een punt uit, ter hoogte van de stuit. De mantelomzoming laat veel verschillende variaties zien, van zwart met rode omzoming, tot zwart met geel, groen en rode omzoming. Wanneer als stam ouders al gebruik gemaakt is van tussenvormen van de Rosella en de Pracht rosella krijgen we deze laatste verschijning. Hoewel sommige dit mooi vinden, is besloten om te streven naar een zwart/rode mantelomzoming. De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout.</p>
<p>Opaline cinnamon:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De opaline cinnamon Pracht rosella is een mutatie combinatie van de opaline en de cinnamon mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur van de opaline cinnamon Pracht rosella is egaal en helder rood en geel. Deze helderheid dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waar geen omzoming op mag worden waargenomen.</p> <p><u>Tekening:</u> De wangen dienen zuiver te zijn en scherp te zijn afgelijnd. De brede egaal rode omzoming van de bruine manteltekening mag geen groen tonen. zodat er in het rug- en vleugelde nog een goed en scherp tekening contrast is. De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk hoornkleurig i.p.v. zwart.</p>
<p>Opaline pastel:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De opaline pastel Pracht rosella is een mutatie combinatie van de opaline en de pastel mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p><u>Kleur:</u> Door de grijze onderdons bevedering is ook de algehele lichaamskleur wat lichter/helderder van tint.</p> <p><u>Tekening:</u> De opaline pastel Pracht rosella is direct te herkennen aan zijn geelgroene rand boven de licht violet blauwe vleugels. De zwarte veervelden zijn nu grijs van kleur. Het ideale is als deze zwarte veervelden voor ongeveer 50% zijn gereduceerd. Op dit moment is het moeilijk om alles egaal gereduceerd te realiseren. Hier moet dan ook met enige soepelheid mee om worden gegaan, uiteraard geniet de egaalste de voorkeur. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pen. Dit is toegestaan, mits niet erg storend.</p>

[Terug naar index](#)

Opaline SL ino:	<p>Algemeen: De opaline SL ino Pracht rosella is een mutatiecombinatie van de opaline en de SL ino mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p>Kleur: De opaline SL ino wordt vaak door kwekers rubino genoemd, gezien zijn rode kleur en rode ogen. Bij deze combinatie zien we, buiten de werking van de opaline factor, dat de vogel nagenoeg geheel rood van kleur is. Door de witte onderdons is de kleur rood helderder van tint geworden.</p> <p>Tekening: De mantelomzoming is nu wit/rood geworden. Deze moet qua vorm wel aan dezelfde eisen voldoen als bij de ongemuteerde. Het streven is naar een zo rood mogelijk dek, zonder geel, waarvan de omzoming niet dicht mag vloeien. Alle oorspronkelijke zwarte veervelden zijn van een zeer licht beige bruine waas voorzien. Dit komt omdat door de ino factor, waarbij al het zwarte melanine en de blauwstructuur is verdwenen. Boven de witte vleugelrand zit nog wel een gele zone. Een opaline SL ino lijkt erg veel op de SL ino Pracht rosella, echter deze laat rode omzoming zien in de armpennen en is de staart geheel wit. Bij de opaline SL ino Pracht rosella zien we altijd rood in de middelste staartpennen.</p>
------------------------	--

Herkenning beschrijving van de mutaties.

Blauw:	<p>De blauw mutatie bij de kromsnnavels vererft recessief en autosomaal. Bij de blauwe Pracht rosella wordt al het psittacine gereduceerd. De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het boven lichaam. Bij de Pracht Rosella heeft de blauw mutatie gevolgen voor de rode en gele kleur, deze wordt volledig gereduceerd. De rode kleur van de omzoming en de kop en de gele kleur van de buik wordt grijsachtig wit van kleur. De onderbuik zal een vage blauwe waas tonen. Omdat deze van oorsprong groen is blijft door de blauw mutatie in de bevedering enkel zwart eumelanine en blauwstructuur over, wat de oorzaak voor de blauwe waas is. Blauwe veervelden in de overige lichaamskleur duiden op een jonge vogel en dient uiteraard te worden bestraft. Het tonen van een vage omzoming op de borst is niet gewenst en dient dan ook bestraft te worden, waarbij vooralsnog enige coulance is gewenst.</p> <p>De zwarte tekeningsdelen dienen intens zwart van kleur te zijn, een lichte zwartgrijze kleur is fout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden bij tekening.</p>
Dilute:	<p>De wijze van vererving van de overgoten mutatie bij de Pracht rosella is autosomaal en recessief en voor zover bekend, niets anders dan een selectie uit de pastelmutatie. De gewenste kleur van de overgoten Pracht rosella wordt gekenmerkt door een melanine reductie van ongeveer 80% . Dit wil zeggen, dat alle zwarte veervelden zeer licht grijs worden. Alle violetblauw gekleurde veervelden erg veel lichter van kleur zijn dan de wildkleur en de rode en gele kleur van de wildkleur zal als helder rood c.q. geel tonen.</p>
Dominant Bont:	<p>De dominant bont mutatie bij de Pracht rosella vererft autosomaal en dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte pennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur van het pigment niet in kwantitatieve zin reduceren. De dilute bont combinatie is daardoor bijvoorbeeld niet gewenst. Voor het bont patroon geldt de volgende algemene aanwijzing: Voor het bontpatroon geldt de volgende algemene aanwijzing: Het gepigmenteerde aandeel van het bontpatroon is tussen 30% en de 70%; Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

[Terug naar index](#)

Blauwwang rosella. (*Platycercus adscitus adscitus*).

Algemene Informatie:

Hoewel de naamgeving doet vermoeden dat deze Rosella een blauwe wang vertoont, zien we dat deze maar voor de helft violetblauw is aan de onderzijde en de bovenzijde wit. Binnen de populatie Blauwwang rosella's bestaat er een grote variatiebreedte vooral qua borstkleur. Dit heeft vooral de oorzaak, dat zowel in de vrije natuur als bij kwekers de Blauwwang rosella veelvuldig is gekruist met de Bleekkop rosella, die een ondersoort van de Blauwwang rosella is en waarvan de verspreidingsgebieden in de vrije natuur elkaar overlappen. In een historisch museum van Australië liggen 16 verschillende balgen opgeslagen, die alle verschillend van kleur, tekening en formaat zijn. Alle balgen tonen wel een bleke kopkleur, maar er zijn Blauwwang rosella's welke geheel geel op de borst en buik zijn en waarbij de wang volledig violetblauw is, of volledig geel met halve violet blauwe wang, als de andere uiterste, een geheel blauwviolette borst/buikkleur en een $\frac{3}{4}$ blauwe wang!

P.a.adscitus:	Blauwwang rosella.
Duits:	Blauwangen Rosella / Nördlicher Blasskopf Rosella.
Engels:	Bleu cheeked Rosella / Northern Pale-Headed Rosella.
Frans:	Rosella à tête pâle du nord.

Verklaring wetenschappelijke naam:
Platycercus: Platte of brede staart.
Adscitus: geadopteerd, nieuw.

De ondersoorten:

De Blauwwang rosella, *Platycercus adscitus adscitus*, heeft als verspreidingsgebied het Noordoosten van Australië (Cape York), in meer (sub) tropische regenwouden, waar ze meer in de open gebieden met verspreide bomen en struiken voorkomen in de omgeving van water.

De Bleekkop rosella, *Platycercus adscitus palliceps*, heeft als verspreidingsgebied het Noordoosten van New South Wales, tot aan Cape York. Vooral vanaf Cairns zien we velerlei tussenvormen. De Bleekkop rosella zien we meer in droger en minder warm gebied, maar qua biotoop een gelijkwaardig terrein als de Blauwwang rosella.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Van de Blauwwang rosella zijn tot zover op dit moment bekend is, geen mutaties ontstaan.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

De Blauwwang rosella is 30 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Blauwwang rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn en is iets slanker dan de Bleekkop rosella. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is, in gesloten toestand, plat en aan de uiteinden afgerond. De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen het zelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend door te lopen in de nek.

Houding:

De houding van de Blauwwang rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Blauwwang rosella zijn.

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Zoomtekening op de borst en keel: Op de borst en keel is een vage smalle grijze omzoming waarneembaar.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekken.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een donker blauwviolette kleur, die naar aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van de handpennen.
- Omzoming van het rug- vleugeldekk: De omzoming van het rug- en vleugeldekk is bleek geelgroen van kleur en bevindt zich rond de prominente kern, die zwart van kleur is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle violetblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: Onderkant staart violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen aan de uiteinde een witte omzoming laten zien.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard _Blauwwang rosella man en pop:

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur:	
Bovenschedel en oorstreek:	Wit met bleekgele waas.
Borst, buik en aars:	De kin is violetblauw, samen met de kropstreek en het bovenste gedeelte van de borst alsmede de flanken zijn bleekgeel met blauwe doorschijn. De buikkleur loopt vanaf de borstkleur over in diep kobaltblauw.
Onderstaartdekveren:	Rood.
Onderrug en stuit:	Groenachtig/blauw
Bovenstaartdekveren:	Blauwachtig bleekgeel.
Onderstaartdekveren:	Rood.
Snavel:	Lichtgrijs, de ondersnavel iets donkerder.
Poten:	Zwartgrijs.
Nagels:	Grijszwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Keel/wangen:	Bovenzijde wit, onderzijde violetblauw, niet strak afgelijnd.
Oogring:	Onbevederd.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw.
Achterkop:	Wit met bleekgele waas
Nek, mantel en vleugeldek:	Geel met iets zwarte zoom in nek, vanaf de nek en in de mantel, vleugeldek is de zoom geel groenachtig/blauw rond een zwarte kern.
Vleugelpennen:	Violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violetblauw.
Onderstaart:	Licht violetblauw met aan het uiteinde een witte omzoming.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Blauwwang rosella man en pop.

Wildkleur:	<p><u>Algemeen:</u> De Blauwwang rosella is iets smaller van model dan de Bleekkop rosella , maar mag geen iele indruk maken. De Blauwwang rosella zien we nog maar zelden op een tentoonstelling. Bij de algemene informatie is al uitvoerig omschreven welke grote variatiebreedte binnen deze groep aanwezig kan zijn.</p> <p><u>Kleur:</u> Door de bastaardering met de Bleekkop rosella moeten we er op letten dat de borst/buikkleur niet éénkleurig egaal van kleur is. De borstkleur is naar buiten toe bleekgeel met blauwe doorschijn, de buikkleur is violetachtigblauw. Indien dit niet het geval is moet dit beoordeeld worden als een kleurfout. Blauwwang rosella's met een gele borstkleur genieten de voorkeur boven een violet blauwe borst. Het mag niet zo zijn dat een violet blauwe borstkleur zwaar wordt bestraft. Ook de kopkleur is bleker geel dan bij de Bleekkop rosella.</p> <p><u>Tekening:</u> Door de bastaardering met de Bleekkop rosella moeten we er vooral op letten dat de kleur op het dek geen gele omzoming krijgt, zoals bij de Bleekkop rosella, maar bleek geelgroen. Indien dit wel geval is en de omzoming dus geel is, moet dit bestraft worden bij tekening. De zwarte tekeningsvelden moeten diep/egaal en strak zijn afgelijnd. De wangvlek moet vanaf de onderzijde minimaal voor de helft violetblauw zijn, maar moet altijd nog een wit gedeelte aan de bovenzijde van de wangen laten zien. Jonge Blauwwang rosella's laten vaak nog rode veertjes zien boven op de kop, ook dit is een tekeningfout.</p>
-------------------	---

[Terug naar index](#)

Bleekkop rosella. (*Platycercus adscitus palliceps*)

Algemene Informatie:

Binnen de populatie Bleekkop rosella's bestaat er een grote variatiebreedte qua borstkleur, dit heeft vooral de oorzaak dat zowel in de vrije natuur als bij kwekers de Blauwwang rosella veelvuldig is gekruist met de Bleekkop rosella, die een ondersoort van de Blauwwang rosella is en waarvan de verspreidingsgebieden in de vrije natuur elkaar overlappen. De Blauwwang rosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, dan de Bleekkop rosella. Beide moeten wel een breed/robuust model tonen wat Rosella eigen is.

P.a.palliceps	Bleekkop rosella.
Duits:	Blasskopf Rosella.
Engels:	Mealy Rosella / Pale-Headed Rosella.
Frans:	Rosella á tête Pále.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus:	Platte of brede staart.
Adscitus:	Geadopteerd, nieuw.
Palliceps:	Bleke kop.

De ondersoorten:

Platycercus, Adscitus adscitus; Blauwwang rosella is de nominaatvorm en komt voor in het Noordoosten van Australië het leefgebied beperkt zich tot het schiereiland Kaap York. Platycercus adscitus palliceps – Bleekkop rosella is de ondersoort en heeft zijn verspreidingsgebied ten zuiden hiervan in het noordelijke en oostelijk deel van Queensland, zuidelijk van Cairns en de Mitchellrivier tot noordelijke Nieuw Zuid-Wales. In het overgangsgebied komen tussenvormen voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er vijf mutaties ontstaan bij de Bleekkop rosella. Dit zijn de cinnamon en de pastel mutatie. Deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook de blauwe, geslachtsgebonden ino en de dominant bont mutatie. Van deze mutaties wordt een herkenningsbeschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Bleekkop rosella is 32 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Bleekkop rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen het zelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend te verlopen in de nek.

Houding:

De houding van de Bleekkop rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de vleugel dekveren.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

[Terug naar index](#)

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Bleekkop rosella zijn.

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekeren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een blauwviolette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekeren.
- Omzoming van het rug- vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede gele omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant staart is hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Bleekkop rosella man en pop.:

Kleurslag:	Wildkleur.	Cinnamon.	Pastel
Kleur			
Bovenschedel, oorstreek en achterkop:	Lichtgeel.	Lichtgeel.	Lichtgeel.
Borst, buik, anaalstreek en broek:	Zeegroen, op de buik iets donkerder.	Zacht zeegroen, op de buik iets donkerder.	Licht violetblauw op een gele ondergrond.
Onderrug en stuit:	Blauwgrijs.	Blauwgrijs.	Licht groengeel.
Onderstaartdekveren:	Rood.	Rood.	Rood.
Bovenstaartdekveren:	Blauwgroen.	Blauwgroen.	Geelgroen.
Snavel:	Lichtgrijs ondersnavel grijs.	Hoornkleurig.	Zeer lichtgrijs, ondersnavel lichtgrijs.
Poten:	Zwartgrijs.	Bruingrijs.	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donkergrijs.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:			
Keel/wangen:	Wit.	Wit.	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Bruin.	Opgebleekt grijs.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Opgebleekt violetblauw, overgaand in licht violetblauw.
Nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een brede gele omzoming.	Bruin met een brede gele omzoming.	Grijs met een brede gele omzoming.
Vleugelpennen:	Violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.	Zacht violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.	Licht violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.
Middelste staartpennen:	Violetblauw met zwart.	Zacht violetblauw met bruin.	Opgebleekt violetblauw met grijs.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Violetblauw, onderzijde middelste pennen bruin, overige licht violetblauw.	Opgebleekt violet blauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige licht violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Bruine schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Grijze schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen, onderzijde grijs aan basis.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Bleekkop rosella man en pop.

<p>Wildkleur:</p>	<p><u>Algemeen:</u> Een Bleekkop rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De Bleekkop rosella is iets forser van formaat en breder van model dan de Blauwwang rosella.</p> <p><u>Kleur:</u> De Bleekkop rosella moet een egaal lichtgele kop bezitten, zonder rode veertjes. Dit is dan namelijk een jonge vogel, die nog niet volledig op kleur is. De borst- en buikkleur dienen egaal van kleur te zijn. Deze kleur kan van zeegroen tot diep blauw zijn. De mantel/vleugelomzoming is diep geel. Ten aanzien van de borst- en buikkleur moeten we de nodige soepelheid betrachten, omdat die vaak een vlekkerige indruk geeft.</p> <p><u>Tekening:</u> De zwarte vleugel- en manteltekening moeten diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp zijn afgelijnd. De mantel/vleugelomzoming is diep geel. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit willen wij niet zien. De gehele wang moet wit zijn en aan de achterzijde overgaan in diep geel, strak afgelijnd, zonder dat er een blauwe zone ontstaat, welke een inkeping in de kop gaat vormen. Poppen moeten qua kleur en tekening aan dezelfde eisen voldoen dan een man. Toch zijn ze vaak iets minder diep van kleur en tekening.</p>
<p>Cinnamon:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De cinnamon factor zorgt er voor dat alle originele zwarte veervelden nu tot donkerbruin en bruin uitkleuren. De cinnamon vererft geslachtsgebonden en recessief. Door de cinnamon mutatie zijn de blauw / violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> Ook de lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur i.p.v. zwart. Dit veroorzaakt een helderdere borst- en buikkleur. De Bleekkop rosella moet een egaal lichtgele kop bezitten, zonder rode veertjes. Dit is dan namelijk een jonge vogel, die nog niet volledig op kleur is. De borst- en buikkleur dienen egaal van kleur te zijn. Deze kleur kan van zeegroen tot diep blauw zijn. De poot en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is bruingrijs en de nagels duidelijk bruin i.p.v. zwart.</p> <p><u>Tekening:</u> De tekening van de cinnamon Bleekkop rosella moet aan dezelfde eisen voldoen, als bij de wildkleur, alleen alle zwarte tekeningsvelden zijn nu uitgekleurd naar donkerbruin. De mantel/vleugel omzoming moet een duidelijk diepe gele omzoming tonen.</p>
<p>Pastel:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De pastel factor is midden jaren negentig ontstaan in België. De pastel factor vererft recessief en autosomaal. Algemeen is dat bij de pastel factor alleen het melanine gereduceerd wordt en het psittacine niet aangetast wordt. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De pastel factor zorgt ervoor dat alle originele zwarte veervelden nu tot grijs zijn gereduceerd. Alle oorspronkelijke zwarte veervelden zijn nu grijs van kleur. Doordat het zwarte melanine en de blauwstructuur is gereduceerd, zal het ideaalbeeld zijn, dat we nog in de gehele borst/buik een nog licht zeegroene kleur waarnemen. Vaak zien we echter dat vooral de bovenborst overwegend geel van kleur is, voorlopig gaan we hier soepel mee om maar de egaalste zeegroene vogel heeft wel de voorkeur. Ook de pastel Bleekkop rosella moet een egaal lichtgele kop bezitten, zonder rode veertjes. Dit is dan namelijk een jonge vogel, die nog niet volledig op kleur is.</p> <p><u>Tekening:</u> De kern van de mantel/vleugeltekening moet nog duidelijk grijs van kleur zijn en goed waarneembaar en mag niet gaan dicht vloeien. Ook de schouderplek moet nog waarneembaar zijn. De mantel/vleugelomzoming moet een duidelijk diepe gele omzoming tonen. Verder moet aan dezelfde eisen voldaan worden, als bij de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Herkenning beschrijving van de mutaties.

Blauw:	<p>De blauw mutatie bij de kromsnavelel vererft recessief en autosomaal. Bij de blauwe Bleekkop rosella wordt al het psittacine gereduceerd. De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het boven lichaam. Bij de Bleekkop rosella heeft de blauw mutatie gevolgen voor de rode en geel kleur, deze wordt volledig gereduceerd. De gele kleur van de omzoming en de kop en het geel in de buik verdwijnt, waardoor de omzoming grijsachtig wit van kleur is en de buik een zuiver blauwe was toont. De zwarte tekeningsdelen dienen intens zwart van kleur te zijn. Een lichtere zwartgrijze kleur is fout en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij tekening.</p>
SL ino	<p>De ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief. Het gevolg is dat op een restje bruin eumelanine na er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk. De SL ino Bleekkop rosella wordt dan ook een helder goudgele vogel, met een witte keel, wangen en vleugelbochten, een bleek gele buik en rode onderstaartdekveren. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino Bleekkop rosella van een zeer licht beige bruine was voorzien.</p>
Dominant bont:	<p>De dominant bontmutatie vererft autosomaal en dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Omdat een bontpercentage tussen 30 en 70 % wordt verlangd en een symmetrisch verloop moet hebben, heeft het voor de tentoonstelling geen zin om dubbelfactorige dominant bonten te vragen, omdat bij deze vogels het eumelanine bijna geheel ontbreekt. Bij de dominant bonte Bleekkop rosella begint het bontpatroon altijd in de buitenste slagpennen, zodat die altijd ongepigmenteerd zijn, poten en nagels moeten eenkleurig zijn. Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

[Terug naar index](#)

Browns rosella.

(*Platycercus venustus*).

Algemene Informatie:

De Brown's Rosella dankt zijn naam aan zijn ontdekker, de Engelse botanicus Robert Brown, die begin 1800 de kusten van Australië verkende. In Australië zelf wordt hij Northern Rosella genoemd, naar het gebied, waar hij als enige Rosella soort zijn verspreidingsgebied heeft.

In de vrije natuur, kom je ze zelden tegen, mogelijk door het nomadische gedrag van deze vogels, d.w.z. ze blijven niet op een vaste plaats, maar trekken rond. Hun biotoop bestaat uit open bosgebied, nabij rivieren en waterlopen. Ze leven paarsgewijs of in kleine groepen van zes tot acht vogels en leiden een nomaden bestaan.

Het voedsel is gelijk aan andere Rosella soorten, alleen nemen ze meer insecten en larven tot zich, zoals kevers en maden.

Het broeden gebeurt in een holte van bomen en het legsel is kleiner dan bij andere Rosella soorten, 2 tot 5 witte eieren. De broedtijd en het verdere verloop is wel gelijk aan andere Rosella soorten.

Er is nauwelijks verschil tussen man en pop. Poppen hebben wel vaak een iets minder afgeplatte kop en is iets minder diep van kopkleur, maar dit gaat niet altijd op.

P.venustus:	Brown Rosella.
Duits:	Brownsittich / Nordlicher Browns rosella.
Engels:	Browns Parrakeet / Northern Browns rosella.
Frans:	Rosella Browns du nord.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus:	Platte of brede staart.
venustus:	Naar Venus, de Romeinse godin van de liefde.
Brown:	Ontdekt door Robert Brown (1753-1858).

De ondersoorten:

Van de Browns rosella worden geen ondersoorten onderscheiden.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Er komen, voorzover op dit moment bekend, geen mutaties voor.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Browns rosella man is 28 tot 30 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Browns rosella moet een slanke, maar wel goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen het zelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend te verlopen in de nek.

Houding:

De houding van de Browns rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en sluiten, zonder te kruisen, juist boven de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven, zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

[Terug naar index](#)

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Browns rosella zijn:

- Keel: De keeltekening wordt gevormd door witte bevedering, die vanaf de snavelinzet vlak onder het oog, tot iets onder de snavel eindigt. Onder deze witte tekening bevindt zich een violetachtige blauwe keelband.
- Wangen: De tekening van de wangen wordt samen met de keeltekening gevormd, zoals hierboven beschreven.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Zoomtekening op de borst : Op de bleek gele borstkleur bevindt zich om elke veer een smalle zwarte omzoming.
- Schoudervlek: De schoudervlek boven de blauwe vleugelbocht loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekkeren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een donker violetblauwe kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en handpennen.
- Omzoming van het rug- vleugeldekk: De brede omzoming is bleek geel van kleur, deze wordt gevormd rond de prominente kern, die zwart van kleur.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donker bleek gele buitenvlag.
- Onderstaart: De onderstaart is licht violetblauw van kleur met trapsgewijs korter wordende staartpennen, met witte punten.

•
[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Browns rosella man en pop.:

Kleurslag:	Wildkleur:
Kleur:	
Bovenschedel ,oorstreek, achterkop en nek:	Zwart.
Borst ,buik, anaalstreek en broek:	Bleek geel.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Bleek geel.
Onderstaartdekveren:	Rood.
Snavel:	Lichtgrijs, de ondersnavel iets donkerder grijs-
Poten:	Lichtgrijs.
Nagels:	Grijs.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Keel/wangen:	Wit, aan onderzijde violet blauwe rand.
Omzoming borst, onderlijf, onderrug en stuit:	Elke veer toont een duidelijk doch zeer smalle zwarte zoom die een regelmatig verloop heeft en richting aarsstreek steeds fijner wordt.
Oogring:	Onbevederd.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw.
Nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een brede bleek gele omzoming. Richting zijkant van de mantel wordt de zwarte veerkern steeds minder uitgebreid, waardoor een prominente bleekgele mantel zijde ontstaat.
Vleugelpennen:	Zwart, de slagpennen zijn zwart met een violet kleurige buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle bleek gele zoom.
Middelste staartpennen:	Grijs, overgaand in violetblauw en zwart aan toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violet blauw, aan basis overgaand in wit met donkere schacht. De onderzijde middelste pennen donkergrijs, de overige witgrijs met violette waas.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Browns rosella.

Wildkleur:	<p><u>Algemeen:</u> De Brown's Rosella is de minst gehouden Rosella soort en men ziet ze daardoor ook weinig op tentoonstellingen. Ondanks zijn kleinere formaat en slanke model, moet het een vogel zijn die goed vol van model en vorm is. De pop van de Browns rosella is over het algemeen iets kleiner van formaat. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Omdat er geen mutaties bekend zijn wordt de Browns rosella voornamelijk op conditie, kleur en tekening gekeurd.</p> <p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur is bleekgeel. Meestal ziet men in de buik een iets rode waas. Deze is ongewenst en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij kleur. Vooralnog kan hier met enige coulance over geoordeeld worden. Echter een vogel zonder rood in de buik geniet de voorkeur. De kop moet egaal zwart zijn. Dit zwart is niet diep, maar meer zwartgrijs. De aarsbevedering dient helder rood te zijn, zonder omzoming.</p> <p><u>Tekening:</u> De kop/nekkeur toont een overgang van een zwarte achterkop naar een zwarte kern met bleekgele omzoming van nek en mantel. De schubomzoming moet zowel op de mantel, als de borst duidelijk waarneembaar zijn, doch zeer fijn en mag niet dicht gaan vloeien. De keel en de wangen moeten duidelijk strak afgelijnd zijn, wit met een violet blauwe rand aan de onderzijde. Op het vleugeldek zien we twee banen met zwarte tekening met bleekgele omzoming, terwijl zich naast de schouderplek, naar het getekende gedeelte, een bleekgele ongetekende strook van ongeveer 1 a 1½ cm bevindt.</p>
-------------------	--

[Terug naar index](#)

Stanley rosella.

(*Platycercus icterotis icterotis*).

Algemene Informatie:

De biotoop waarin Stanley rosella leeft bestaat uit licht open bosgebied, bomen/struiken rond graanvelden, boomgaarden en grasland, in vooral natte gedeeltes. Stanley rosella past zich gemakkelijk aan en is vrij algemeen en kan als cultuurvogel beschouwd worden. Ze leven vooral paarsgewijs of in kleine families. Van alle Rosella soorten zijn ze het minst agressief t.o.v. andere of soortgenoten. De voeding is gelijk aan andere Rosella soorten, wel hebben ze voorkeur voor kruidachtige planten. Het broedproces vindt plaats in holtes van bomen, waar ze 4 tot 7 witte eieren leggen die na 19 à 20 dagen uitkomen. Verder gelijk aan andere Rosella soorten.

Helaas zijn in avicultuur de ondersoorten, *Platycercus iceterotis iceterotis*, met groene omzoming en *Platycercus iceterotis xanthogenys*, met rode omzoming met elkaar gekruist. Hierdoor komen we de zuivere vormen nog zelden tegen. In de standaard wordt uitgegaan van de nominaatvorm met de groene omzoming. Daar er echter kwekers zijn die intensief proberen de ondersoort met de rode omzoming te kweken, is van deze wildkleur met rode omzoming een omschrijving gemaakt. Echter waar mutatie en mutatiecombinaties zijn omschreven wordt in deze standaard altijd uitgegaan van de nominaatvorm met groene omzoming.

Stanley rosella is de enige Rosella soort waar een duidelijke geslachtsverschil waarneembaar is. Poppen zijn veel donker en groener van kleur dan de mannen en ook de wangvlek bij een pop is veel kleiner. Ondanks dit verschil is besloten enkel de mannen in de standaard te beschrijven. De mannen zijn dan ook de meest geschikte TT vogels.

P.i.icterotis: Stanley rosella.
 Duits: Stamleysittich / Westlicher Stanley rosella.
 Engels: Stanley Parrakeet / western Stanley rosella.
 Frans: Rosella Stanley d'ouest.

P.i.xanthogenys In oude Nederlandse boeken ook wel Salvador's Rosella genoemd.
 Duit : Salvador's Rosella.
 Engels: Salvador's Rosella.
 Frans : Roseela de Salvador.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.
 Ictorotis: Geel oor.
 Xanthogenus: Gele wang.
 Stanley: Edward Smith Stanley, 13de graaf van Derby (1775-1851) verzamelaar.

De ondersoorten:

(**Platycercus icterotis icterostis**) = groene variatie. Het verspreidingsgebied van Stanley rosella is alleen in het uiterste Zuid –Westen van Australië, in de omgeving van Perth, langs de kust. Verder komen er in deze streken geen andere Rosella soorten voor. (**Platycercus icterotis xanthogenys**) = rode variatie, Ondersoort, welke meer in het binnenland zijn verspreidingsgebied heeft. Het verschil met de groene is dat bij deze ondersoort de mantelkleur rood is i.p.v. groen, de wangkleur bleker geel en de stuitkleur grijsgroen, welke bij de groene vorm ook groen is.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er acht mutaties ontstaan bij Stanley rosella. Dit zijn de cinnamon, blauw, pastel en opaline mutatie. Deze mutaties en enkele mutatiecombinaties van deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook de turquoise, bronze fallow, donkerfactor en de geslachtsgebonden ino mutatie. Van deze mutaties wordt een herkenningsbeschrijving opgenomen.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard:

Formaat:

Stanley rosella is 27 à 28 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Stanley rosella moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen het zelfde genus ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn dient vloeiend te verlopen in de nek.

Houding:

De houding van Stanley rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de vleugeldekveren.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Het tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur Stanley rosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schouderplek: De schouderplek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauwviolette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van het rug- vleugeldek: Rond de prominente zwarte kern van de veer bevindt zich een brede omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen hebben een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderstaartveren, die trapsgewijs korter worden, zijn omzoomd door een witte rand.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard : Stanley rosella man en pop.

Kleurslag:	Wildkleur met groene omzoming.	Cinnamon.	Pastel	Blauw.
Kleur:				
Bovenschedel, oorstreek, achterkop en nek:	Intens rood.	Rood.	Helder rood.	Egaal grijsachtig wit.
Borst, buik , anaalstreek broek, onderstaartdekveren:	Intens rood.	Rood.	Helder rood.	Egaal grijsachtig wit.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Groen.	Groen, iets lichter dan de wildkleur.	Licht groen.	Blauw.
Snavel:	Licht grijs.	Licht beige.	Zeer licht grijs.	Lichtgrijs.
Poten:	Donkergrijs.	Vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Donkergrijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Grijs.	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:				
Keel/wangen:	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje.	Geel. Bij snavelinzet wit en onder het oog een rood streepje.	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een helder rood streepje.	Wit. Onder het oog een grijsachtig wit streepje.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Zwart.
Vleugelbocht:	Diep violetblauw, overgaand in blauwgroen.	Violetblauw, overgaand in blauwgroen.	Violetblauw, overgaand in licht blauwgroen.	Diep violetblauw, overgaand in diep blauw.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede donker groene zoom.	Donkerbruin met brede groene zoom.	Grijs met brede helder groene zoom.	Zwart met brede blauw zoom.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle donker groene zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een violette buitenvlag die naar de topdonker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom.	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht blauwgroen buitenvlag die naar de top grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder groene zoom.	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet blauwe buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle blauwe zoom.
Middelste staartpennen:	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.	Groen, iets lichter dan de wildkleur, overgaand in licht violetblauw en bruin aan toppen.	Groen, overgaand in violetblauw, grijs aan de toppen.	Blauw, overgaand in violetblauw en zwart aan toppen.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met bruine schacht. Onderzijde bleek violet.	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet .	Donker violet blauw aan de basis overgaand in iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Stanley rosella.

<p>Wildkleur, (Nominaatvorm met groene omzoming):</p>	<p>Algemeen: De wildkleur Stanley rosella met groene omzoming moet een robuuste en goed geproportioneerde vogel zijn. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De pop van Stanley rosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, het model moet wel een brede, robuuste indruk geven. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Door het verschil tussen man en pop is de man de meer geschikte tentoonstellingsvogel. De wangen van de man zijn intensiever geel, zonder rode bijkleur Ook de rode lichaamskleur is bij de man intensiever en helderder dan bij de pop.</p> <p>Kleur: De wildkleur Stanley rosella met de groene omzoming is intensiever rood van kleur en mag niet vlekkelig overkomen. Wanneer een Stanley rosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de zwart/grijze onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit, dit is dan een kleurfout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik//borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur. Regelmatig komt men vogels tegen met een aanzet tot omzoming op de borst, buik en aarsbevedering. Dit is niet gewenst en dient aangemerkt te worden als een kleurfout.</p> <p>Tekening: Omdat de wildkleur Stanley rosella met de groene omzoming intensiever van kleur is en de kwekers in het verleden de rode omzoming op het rugdek van de rode Stanley rosella mooier vonden, zijn deze twee vormen veel door elkaar gekweekt, om op deze manier een diep gekleurd Stanley rosella te verkrijgen met rode omzoming. Het resultaat is dat we nu vaak een mantelomzoming zien, welke zowel groen als rood is. Dit is een duidelijke fout en we dienen hier de kweker hierop te wijzen om vervolgens, al naar gelang de ernst van de fout, te straffen. De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout. De mantelomzoming is donkergroen, de stuitkleur is groen. De wangkleur van de man is geel, die egaal dient te zijn zonder rode veertjes en strak afgetekend moet wezen. Poppen hebben veelal een kleinere wangvlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wangvlek geniet wel de voorkeur.</p>
<p>Cinnamon:</p>	<p>Algemeen: De cinnamon factor zorgt er voor dat alle originele zwarte veervelden, nu tot donkerbruin en bruin uitkleuren. De cinnamon vereeft geslachtsgebonden en recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een heldere rode kleur veroorzaakt. Door de cinnamon mutatie zijn de blauw / violette veervelden zachter van kleur, dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Van de cinnamon factor is algemeen bekend dat deze gevoelig is voor direct zonlicht, waardoor de bruine veervelden opleken en vaak vlekkelig van kleur worden. Dit is als TT vogel een duidelijke kleur- of tekeningsfout. De poot- en nagelkleur, is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn duidelijk bruin i.p.v. zwart. Ook ziet men vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit, dit is dan een kleurfout. Poppen zijn wat doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p>Tekening: De donkerbruine vleugel- en manteltekening moet diep en egaal bruin zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekeningsfout. De mantelomzoming is groen, de stuitkleur is groen. De wangkleur van de man is geel, die egaal dient te zijn zonder rode veertjes en strak afgetekend moet wezen. Poppen hebben veelal een kleinere wangvlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wangvlek geniet wel de voorkeur.</p>

[Terug naar index](#)

<p>Pastel:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De Pastel mutatie bij Stanley rosella vererft autosomaal en recessief. Van de pastel mutant zijn de zwarte veervelden nu grijs van kleur. Het ideale is als deze zwarte veervelden voor 50% zijn gereduceerd. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> Door de grijze onderdons bevedering is ook de algehele lichaamskleur wat lichter c.q helderder van tint. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit, dit is dan een kleurfout. Poppen zijn wat doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p><u>Tekening:</u> Op dit moment is het moeilijk om alle grijze tekening velden egaal gereduceerd te realiseren, hier moet men dan ook met enige soepelheid mee om worden gegaan, uiteraard geniet de egaalste de voorkeur. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pennen. Dit is toegestaan, mits niet erg storend. De grijze vleugel- en manteltekening moet diep en egaal grijs zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout. De mantelomzoming is donkergroen. De wangkleur van de man is egaal geel, waarin zich geen rode veertjes mogen bevinden en strak afgetekend moet wezen. hebben veelal een kleinere wangvlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wangvlek geniet wel de voorkeur.</p>
<p>Blauw:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De blauw mutatie bij Stanley rosella vererft recessief en autosomaal en is er de oorzaak van dat er geen rood psittacine meer wordt afgezet in de bevedering van de vogel. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> Bij de blauwe Stanley rosella zien we nu dat door de blauw factor geen rood en geel psittacine meer wordt afgezet. De voorzijde van de vogel wordt nu grijsachtig wit bij de man en donkerder grijs bij de pop. Bij de blauwe Stanley rosella dient de borst- en buikkleur een egale grijze kleur te laten zien, met omzoming, maar zonder blauw gekleurde veren. Deze blauwe veren zien we vaak bij eerstejaars vogels, dit is een kleurfout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker blauw in de buik en borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p><u>Tekening:</u> De blauwe Stanley rosella laat nu in de mantel een zwarte kern zien met een blauwe omzoming. deze omzoming grijs van kleur is, dan heeft men de rode variatie gebruikt, wat niet gewenst is, omdat we deze mutatie alleen in de groene variatie willen zien vanwege het contrast. De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout. De mantelomzoming is blauw. De wangkleur van de man is witgrijs, die egaal dient te zijn zonder blauwe veertjes en strak afgetekend moet wezen. Poppen hebben veelal een kleinere wangvlek en is grijswit van kleur. De egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wangvlek geniet wel de voorkeur.</p>

Stanley rosella man en pop.

Kleurslag:	Opaline.	Opaline cinnamon	Pastel Blauw.	Wildkleur met rode omzoming.
Kleur:				P. i. xanthogenys
Bovenschedel, oorstreek, achterkop en nek:	Intens rood.	Rood.	Egaal zilverwit.	Intens rood.
Borst, buik, anaalstreek broek en onderstaartdekveren:	Intens rood.	Rood.	Egaal zilverwit.	Intens rood.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Intens rood.	Rood.	Licht blauw.	Grijsgroen.
Snavel:	Licht grijs.	Licht beige.	Lichtgrijs.	Licht grijs.
Poten:	Donkergrijs.	Vleeskleurig.	Donker vleeskleurig.	Donkergrijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Grijs.	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:				
Keel/wangen:	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje.	Geel. Bij snavelinzet wit en onder het oog een rood streepje.	Wit. Onder het oog een zilver wit streepje.	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Zwart.
Vleugelbocht:	Diep violetblauw, overgaand in blauwgroen.	Violetblauw, overgaand in blauwgroen.	Violetblauw, overgaand in blauw.	Diep violetblauw, overgaand in blauwgroen.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede helder rode zoom.	Donkerbruin met brede helder rode zoom.	Grijs met brede licht blauwe zoom.	Zwart met brede intens rode zoom.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle donker groene zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een violette buitenvlag, die naar de top toe donker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom.	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violet blauwe buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle licht blauwe zoom.	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle donker intens rode zoom.
Middelste staartpennen:	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.	Groen, iets lichter dan de wildkleur, overgaand in licht violetblauw en bruin aan toppen.	Licht blauw, overgaand in licht violetblauw en grijs aan toppen	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met bruine schacht. Onderzijde bleek violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand in iets lichter met donkere schacht. Onderzijde licht violet.	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Stanley rosella.

<p>Opaline:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De opaline mutatie bij Stanley rosella vererft geslachtsgebonden en recessief. Kenmerkend van de opaline mutatie is het toenemen van het psittacine wat bij Stanley rosella vooral is waar te nemen in de stuit en bovenstaartdekveerleur, die ook rood is geworden door de mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De opaline Stanley Rosella is wat helderder rood van kleur en mag niet vlekkelig overkomen. De oorzaak hiervan is gelegen in het feit dat de onderdons als gevolg van de opaline mutatie niet zwart/grijs van kleur, maar wit is. Wanneer een Stanley rosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de witte onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit, dit is dan een kleurfout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p><u>Tekening:</u> Bij de opaline mutant moet de mantelomzoming helder rood zijn en laat op het rugdek een V-vorm zien met een omzoming in dezelfde kleur als het lichaam Naar de buitenzijde van de vleugels is de omzoming groen. De V vorm loopt vanaf de bovenzijde van de schouderlekken en loopt vervolgens in een punt uit, ter hoogte van de stuit. Vaak zien we nog exemplaren, die naar deze punt toe een groene omzoming laten zien en alhoewel we hier met enige soepelheid mee om moeten gaan, moeten we streven naar een geheel rode omzoming. De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn, alsmede scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekeningsfout. De mantelomzoming is rood. De wangkleur van de man is geel en moet strak zijn afgelijnd en mag geen rode veertjes tonen. Echter de opaline factor veroorzaakt een verstrooiing van het rode psittacine, zodat de gele wangen al snel een rode waas laten zien. Hoewel we hier voorlopig soepel mee om moeten gaan blijven we toch streven naar geheel gele wangen. Poppen hebben veelal een kleinere wangvlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wangvlek geniet wel de voorkeur.</p>
<p>Opaline cinnamon:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De opaline cinnamon Stanley rosella is een mutatie combinatie van de opaline en de cinnamon mutatie. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur van de opaline cinnamon Stanley rosella is egaal rood en wijkt hiermee dus duidelijk af van de opaline Stanley rosella, waar de lichaamskleur intensiever rood is. De lichaamskleur van de opaline cinnamon Stanley rosella is lichter dan die van de opaline. Deze helderheid dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst- en buikkleur, waar geen omzoming mag worden waargenomen. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit, dit is dan een kleurfout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p><u>Tekening:</u> De wangen dienen zuiver geel te zijn en scherp afgelijnd. De brede egaal rode omzoming van de zwarte manteltekening mag geen groen tonen, zodat in het rug- en vleugeldek nog een goed en scherp tekening contrast is De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk hoornkleurig i.p.v. zwart.</p>

[Terug naar index](#)

<p>Pastelblauw:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De pastel blauwe Stanley rosella is een mutatie combinatie van de pastel en de blauw mutatie. De reductie van het eumelanine dient ca 50% te zijn. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur van de pastel blauwe Stanley rosella is egaal zilver wit en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Stanley rosella, waar de lichaamskleur grijsachtig wit is. De lichaamskleur van de pastel blauwe Stanley rosella is daardoor helderder dan die van de blauwe. Deze helderheid dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waarin geen grijze omzoming mag worden waargenomen.</p> <p><u>Tekening:</u> De wangen dienen zuiver wit van kleur te zijn en strak afgetekend. De brede lichtblauwe omzoming met de grijze manteltekening moet scherp afgetekend zijn.</p>
<p>Wildkleur, ondersoort rode omzoming:</p>	<p><u>Algemeen:</u> De rode Stanley Rosella is een ondersoort van de groene Stanley rosella en wordt alleen in de wildkleur gevraagd, geen mutaties. Opvallend is dat in de avicultuur er nauwelijks of geen poppen met een rode mantelomzoming worden waargenomen. Voor de overige algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur van de nominaatvorm met groene omzoming.</p> <p><u>Kleur:</u> De keurtechnische aanwijzingen voor de kleur van deze wildkleur Stanley rosella met rode omzoming komt overeen met die van de nominaatvorm met groene omzoming, alleen de onderrug en stuit valt op door een meer grijsgroene kleur. Deze grijscomponent is kenmerkend van kwaliteit en dient dan ook duidelijk aanwezig te zijn.</p> <p><u>Tekening:</u> Behoudens de kleur van de mantelomzoming, komen de keurtechnische aanwijzingen voor de tekening aspecten overeen met die van de nominaatvorm met groene omzoming. Bij de beoordeling van de rode mantel omzoming dient de vogel streng beoordeeld te worden op een egaal en goed doorgekleurde rode kleur. Indien er een groene kleur in de rode mantelomzoming zichtbaar wordt, is dit een ernstige tekeningfout, waar de liefhebber nadrukkelijk op gewezen dient te worden en al naar gelang de ernst van de fout, bestraft dient te worden in de rubriek tekening.</p>

[Terug naar index](#)

Herkenningbeschrijving van de mutaties.

SL Ino:	<p>De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden en recessief.</p> <p>Het gevolg is, dat op een restje bruin eumelanine na, er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet.</p> <p>Het streven is zonder bruine aanslag in de vleugelbocht, dus zo helder wit mogelijk.</p> <p>De SL ino Stanley rosella wordt dan ook een helder diep rode vogel met gele wangen en vleugelbochten.</p> <p>Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino nu zeer licht beige/bruine van kleur.</p> <p>De groene omzoming is nu geel met een restje bruine eumelanine.</p> <p>Dit zorgt voor een beige waas.</p>
Bronzefallow:	<p>De recessief en autosomaal verervende fallow mutatie zorgt ervoor dat alle originele zwarte veervelden nu tot donker bruin/grijs en bruin/grijs uitkleuren.</p> <p>Bij de fallow factor is algemeen bekend dat deze gevoelig is voor direct zonlicht, waardoor de bruin/grijze veervelden opleken en vaak vlekkerig worden.</p> <p>Het gevolg van deze donkerbruin eumelanine is ook dat de pootkleur lichter geworden is dan die van de wildkleur.</p> <p>Deze kleur wordt waargenomen als vleeskleurig.</p> <p>Deze pootkleur is naast de rode ogen een goed onderscheid met de cinnamon Stanley rosella.</p>
Turquoise:	<p>De parbleu mutaties bij de kromsnavels vererven recessief en autosomaal en vormen een meervoudige mutatiereeks met de blauwmutatie.</p> <p>Het parbleu staat voor een gedeeltelijke reductie van het gele psittacine.</p> <p>Bij de blauwe wordt al het psittacine gereduceerd.</p> <p>De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het bovenlichaam.</p> <p>Bij Stanley rosella heeft de turquoise mutatie gevolgen voor de intens rode kleur.</p> <p>Deze wordt veel minder intens maar blijft nog wel altijd bestaan uit zuiver scharlaken rode kleureenheden in de bevedering.</p> <p>Alleen het aantal is ten opzichte van de wildkleur sterk gereduceerd, waardoor men te maken krijgt met een zeer bleke scharlaken rode kleur, die niet verward kan worden met een oranje of roze kleur.</p> <p>De groene kleur van de omzoming wordt zeegroenachtig van kleur.</p>
Donkerfactor:	<p>De donkerfactor zorgt bij kromsnavels voor een kleinere baarddoorsnede, waardoor de blauwstructuur minder tot zijn recht komt en daardoor een kleurverdieping krijgt.</p> <p>De donkerfactor vererft dominant en autosomaal en kent geen lethaal factor.</p> <p>Een vogel met een donkerfactor kenmerkt zich door een donkergroene i.p.v. groene kleur.</p> <p>Een vogel met twee donkerfactoren is olijfgroen van kleur.</p> <p>De rode en gele psittacine kleuren ondergaan geen verandering.</p> <p>Voor Stanley rosella heeft dit tot gevolg dat enkel de omzoming en de stuit en bovenstaartdekveren donkerder van kleur worden.</p>

[Terug naar index](#)